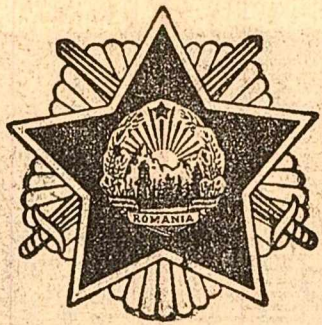

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7399

Miercuri 12 iulie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

IN ZIARUL DE AZI:

● O anchetă în industria locală ● 600 de oameni între orele 8 și 11 ● Liceele de specialitate ● Sport: Bravo, „mușchetarilor”!

VIZITA CANCELARULUI FEDERAL AL REPUBLICII AUSTRIA, DR. JOSEF KLAUS

BRAȘOV. — Trimișii speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Mircea Ionescu, transmit: Cancelarul federal al Austriei, dr. Josef Klaus, împreună cu persoanele oficiale care îl însoțesc în vizita în țara noastră au sosit marți dimineața cu un tren special la Brașov.

Înaltul oaspete este însoțit de Gh. Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Gh. Pele, ambasadorul României la Viena, dr. Johann Manz, ambasadorul Austriei la București.

Pe peronul gării Brașov, unde erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări, oaspeții au fost salutați de Ion Mărcuș, președintele sfatului popular regional, Gheorghe Dumitrescu, președintele sfatului popular orașenesc, și de alți reprezentanți ai organelor locale de stat.

Cancelarul federal al Austriei a făcut apoi o vizită protocolară președintelui Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Brașov. Cu acest prilej, gazdele au înfățișat oaspeților realizările economice și social-culturale ale acestui important centru industrial al țării și perspectivele sale de dezvoltare.

Oaspeții austriei s-au întors în țara lor cu un tren special, însoțit de deputații sfatului popular regional și orașenesc despre activitatea administrației locale.

A fost vizitată în continuare uzina de tractoare din localitate, unde cancelarul austriac a fost salutată de Gheorghe Oprea, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, și de colectivi de conducere a uzinei. Directorul tehnic, Vasile Sechel, a făcut un scurt istoric al uzinei, prezentând unele caracteristici tehnice ale celor 18 tipuri de tractoare realizate până acum în întreprindere.

Vizitind diferite secții ale uzinei, oaspeții au apreciat nivelul tehnic ridicat al utilajelor, calitatea celor 5 tipuri de tractoare aflate în prezent în fabricație de serie. Cancelarul Josef Klaus s-a întâlnit cu numeroși muncitori, cu studenții aflați în practică, interesându-se de procesul tehnologic de fabricație, de calificarea lucrătorilor, după care a asistat la o demonstrație a modului de funcționare a tractoarelor Universal-600, pe pneuri și pe șenile.

După vizită, cancelarul federal al Austriei a semnat următoarele în cartea de aur a uzinei: Harnicilor și inteligenților directori, muncitori, ingineri și celorlalți salariați ai renumitei întreprinderi de tractoare din Brașov le exprimăm aprecierea noastră și dorința sinceră pentru noi și mari succese. Familiilor, mameilor, virstnicilor și tinerilor, le dorim fericire și sănătate.

Străbătând în continuare principalele artere ale Brașovului, oaspeții au vizitat cartiere noi de locuințe și renumitul monument al orașului — Biserica Neagră.

Populația Brașovului a salutată cu căldură pe oaspeții austriei.

Președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, Ion Mărcuș, a oferit în saloanele complexului turistic de la Poiana Brașov un dejun în onoarea cancelarului federal al Republicii Austria, Josef Klaus.

Au participat persoanele oficiale austriece și române care însoțesc pe înaltul oaspete în vizita prin țară, reprezentanți ai organelor locale de stat.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele sfatului popular regional și cancelarul Austriei au toasat pentru întărirea continuă a prieteniei dintre cele două popoare, pentru dezvoltarea multilaterală a relațiilor dintre cele două țări.

După-amiaza oaspeții au plecat cu mașinile prin valea Oltului spre orașul petrochimicilor — Gheorghe Gheorghiu-Dej.

La intrarea în regiunea Bacău, cancelarul Austriei și persoanele care îl însoțesc au fost întâmpinați de reprezentanți ai orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

După o trecere prin tînăr oraș al petrochimicilor, oaspeții au vizitat Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice și Combinatul chimic Borzești.

Gheorghe Caranfil, adjunct al ministrului industriei chimice, și cadrele de conducere din cele două combinate au prezentat principalele produse realizate aici. Oaspeții s-au interesat de nivelul de mecanizare și automatizare a proceselor tehnologice, de perspectivele de dezvoltare ale acestor importante unități ale industriei noastre chimice.

Seara, cancelarul federal al Austriei, Josef Klaus, și persoanele oficiale care îl însoțesc, s-au îndreptat cu un tren special spre Constanța. (Agerpres)

DISCIPLINA MUNCII ȘI FOLOSIREA TIMPULUI DE LUCRU PE ȘANTIERE

Andrei IACOBVICI
membru în C.S.C.A.S.

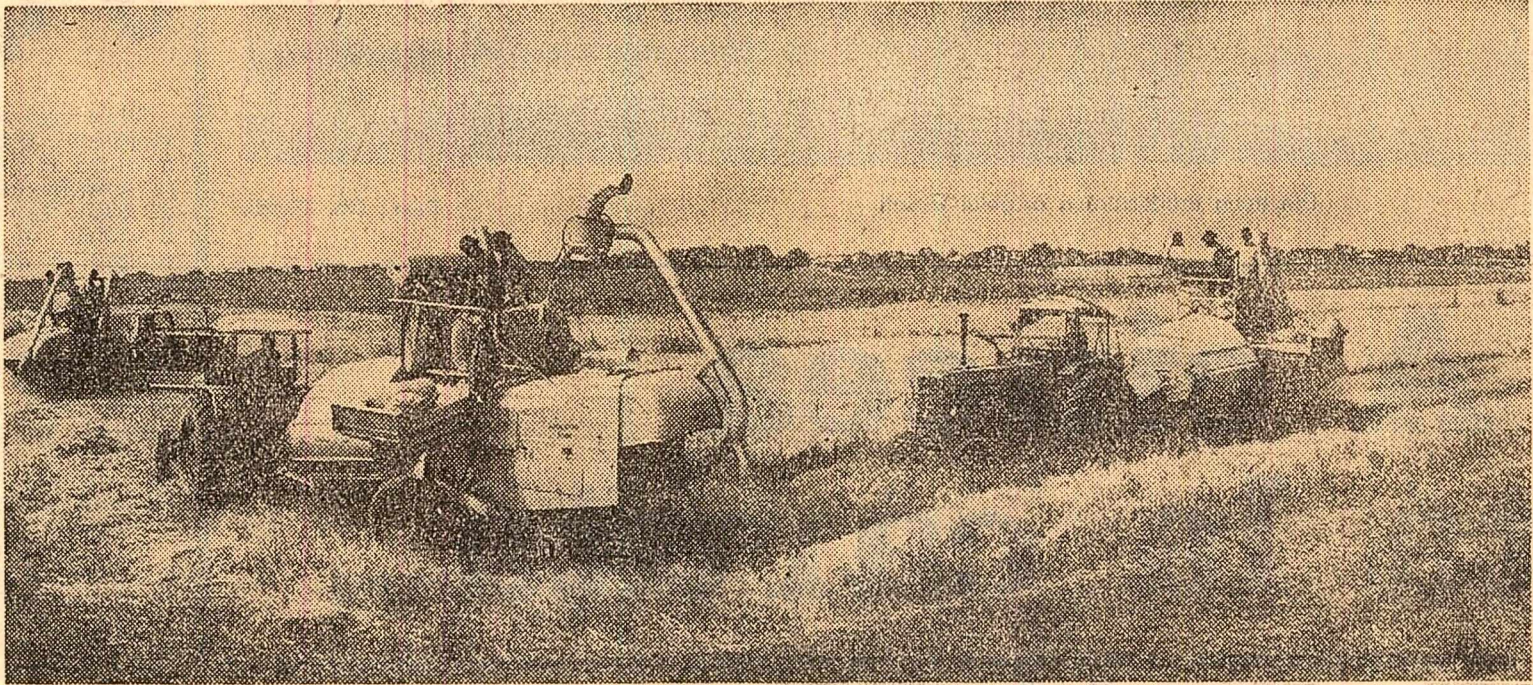
Am în față un grafic. El redă — pe o perioadă de cîțiva ani — date cu privire la variația producției de construcții-montaj în ianuarie și februarie ale fiecărui nou an, în comparație cu noembrie și decembrie din anul precedent. Invariabil, producția în primele două luni este mult mai scăzută decît cea obținută în ultimele două. De pildă, în ianuarie și februarie 1966 nivelul producției de construcții-montaj a reprezentat doar 42 la sută din cea realizată în noembrie și decembrie 1965, iar în ianuarie și februarie 1967, același nivel a fost de 47 la sută, în comparație cu ultimele două luni ale anului 1966. O privire sumară arată că organizațiile locale de construcții ale sfatului popular regional au bătut pasul pe loc — unele din ele chiar au regresat. În acest fel, creșterea de cîteva procente, de la 42 la 47 la sută, se datorează în exclusivitate îmbunătățirii activității la organizațiile de construcții republicane.

Cauzele unei atari situații sînt multiple, ele fiind legate de neasigurarea și de pregătirea necorespunzătoare a frontului de lucru, slaba aprovizionare tehnico-materială. Aceste cauze au determinat, în ultimă instanță, neutilizarea integrală a timpului de lucru și apariția unor încălcări ale disciplinei muncii — probleme foarte complexe în construcții-montaj. Inalta disciplină a muncii și a folosirii complete și productive a timpului de lucru este complexă din cauza marii varietăți a lucrărilor și condițiilor de muncă, răspîndirii locurilor de lucru, permanenței „mişcării” în organizarea producției. Toate acestea determină divizarea problemei disciplinei muncii și a folosirii timpului de lucru în disciplina propriu-zisă a programului, a respectării graficelor și tehnologiilor, a termenelor de terminare a lucrărilor, sau de dare în funcțiune a obiectivelor. Am făcut această delimitare pentru a putea combate mai bine, prin prisma recentei Hotărîri a C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reglementarea programului de lucru și întărirea disciplinei în muncă, unele practici care au provocat scăderea ritmului de îndeplinire a planului la construcții-montaj în primele luni din anul curent, care și acum, pe unele șantiere, frînează folosirea deplină a capacităților de producție și a forței de muncă.

Cum e lesne de înțeles, între respectarea graficelor și a programului de lucru există o legătură nemijlocită. Acolo unde această

corelație s-a analizat la valoarea reală și respectarea programului de lucru nu a fost privită ca o chestiune în sine, rezultatele sînt deosebit de favorabile. De pildă, pe șantierele T.R.C. Cluj. În acest an, mai ales în ultimul timp, majoritatea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor au fost riguroși prezenți la ora începerii programului, zi de zi, la punctele lor de lucru. Din rîndul constructorilor de pe aceste șantiere a dispărut, în mare măsură, nerespectarea programului în preajma sau după sărbătorile legale și nu s-a mai înregistrat acea ruptură de ritm, de cîteva ore, recurentă de neapăsare a lucrului a unui număr de muncitori și tehnicieni. Nu întîmplător, în semestrul I, în loc de 746 apartamente convenționale, cite se prevedea să fie predate, s-au dat „la cheie”, în folosință 772 apartamente. Respectarea strictă a programului de lucru — devenită și impusă ca obligație — a fost însoțită de crearea condițiilor optime pentru ca ziua de muncă să fie fructificată cît mai mult posibil, cu o productivitate sporită. În contrast cu această situație pozitivă este cazul unor șantiere de la T.R.C. Argeș. De curînd

(Continuare în pag. a III-a)

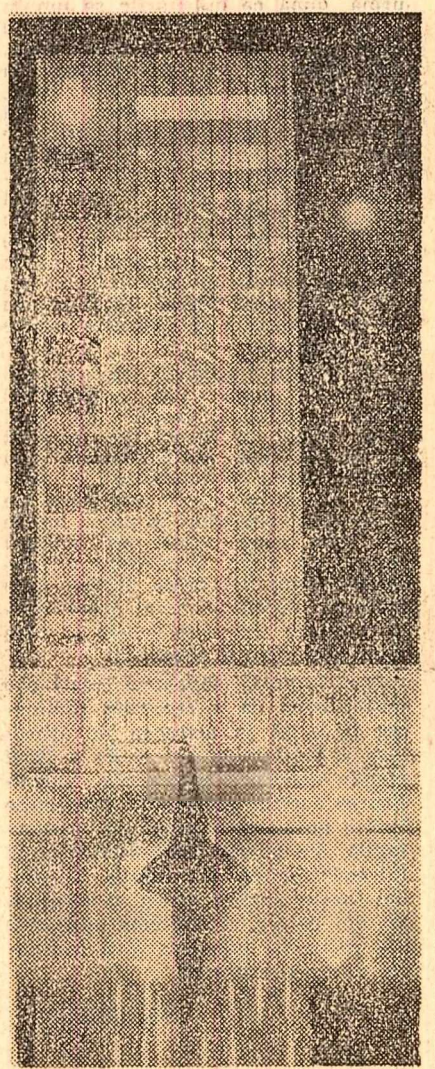

Virf de recoltare la cooperativa agricolă din comuna Sf. Gheorghe, raionul Urziceni

Foto: M. Andreescu

SĂNĂTATE ȘI FERICIRE LA TOȚI

Zaharia STANCU

Hotelul Perlo de la Mamaia
Foto: Gh. Vințilă

Alături de alți oameni de artă și literă am însoțit, timp de trei zile, pe conducătorii de partid și de stat care au vizitat regiunea București. Impresiile pe care le-am cules au fost bogate și puternice.

M-au impresionat multimile de mii și zeci de mii de oameni ai orașelor și ai satelor care au întîmpinat pretutindeni pe conducătorii de partid și de stat în frunte cu secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu. M-au impresionat realizările la care s-a ajuns în ultimii ani, pe toate planurile, în regiune și m-au impresionat profund schimbările substanțiale care au avut loc, tot în ani din urmă, în viața oamenilor din patria noastră. În sufletele lor, în mințile lor, M-au impresionat chipurile oamenilor — n-am văzut în această călătorie un singur chip de om trist — și m-au impresionat vorbele lor chibzuite, pline de încredere în viată, în viitor, în partid.

Pe cînd străbăteam aproape la pas unul din satele regiunii, și oamenii înșuruiți de o parte și de alta a soarelui aruncau flori și strigau urale, o femeie îmbrăcată în negru — culoarea bătrîneții înalinate — țesed din rînduri s-a apropiat de noi și a rostit, cît a putut de tare: „Trăiască Partidul Comunist Român, tovarăși... Trăiască Partidul Comunist Român...” În uralele entuziaste ale multilor printre care treceam

ea spunea mereu aceleași cuvinte: „Trăiască Partidul Comunist...”

Poate femeia aceea care purta îmbrăcăminte de culoarea vîrstei înaintate avea optzeci, poate avea șapteszeci, ori poate numai șaiszeci de ani. La țară, pe vremuri, femeile își pledeau repede frumusețea și tineretea și îmbrăteau destul de timpuriu. Cîte n-o fi îndurat, cîte n-o fi pățit, cîte n-o fi pățimî! Poate și-o fi pierdut bărbatul în războale sau în cel dintîi război mondial și feciorii în cel de-al doilea. Poate a crezut în cuvintele și făgăduiele vechilor politicieni, cuvinte care s-au dovedit a fi rînd pe rînd înșelătoare. Poate a fost urmărirea de dezamăgiri pînă ce, în această din urmă parte a vieții ei, a auzit de Partidul Comunist, i-a văzut pe comunisti la muncă și a băgat de seamă că faptele comunistilor sînt asemenea cu vorbele lor. „Trăiască Partidul Comunist Român, tovarăși!” Milioane de oameni spun în fiecare zi vorbele acestea simple și alte milioane de oameni le gîndesc.

Convoul nostru este întîmpinat de locuitorii la o margine de sat, apoi la alta margine de sat. Și așa mai departe... Și așa mai departe... Pretutindeni bunele tradiții, ajunse pînă la noi, din cea mai veche vechime, ies la iveală! Dintre orașenii sau sătenii îmbrăcați în mîndre vestimente de sărbătoare se desprind cîțiva și, în timp ce întreaga mulțime strigă plină de bucurie „Bine ați venit la noi, tovarăși”, întind conducătorilor de partid și de stat pline și sarde. Strîngerea de mîini, cuvinte calde, prietenoase. Pionierii aduc flori și primesc mîngîieri și sărutări. Nu odată oaspeților li se oferă daruri. Se vizitează întreprinderi, șantiere navale, combinate chimice, vase ca cei de la Turu Măgurele, gospodării agricole de stat și cooperative agricole de producție. Conducătorii de partid și de stat se interesează de tot. Nici o problemă nu le este străină. Se ascultă rapoarte, sînt examinate grafice, se pun întrebări și întrebările se repetă dacă răspunsurile sînt cumva neclare sau nemulțumitoare.

Secretarul general al Comitetului Central, ascultă totul, vede totul, multumeste cu zîmbetul pe buze pentru lămuriri, face aprecieri, dă sfaturi, indicății. Producția trebuie să crească. În toate sectoarele de muncă producția trebuie să crească și să devină de mai bună calitate. Pretutindeni e loc de mai bine. Pretutindeni. „Așa vom face, tovarășe secretar general, vom duce la bun capăt indicățiile partidului!”

De la zare la zare cerul e acoperit de nori. Sînt nori vîneși și alburii de mîz de vară. Vîntul adie ușor, cîntă și pune în fosnire uriașele lanuri de porumb și de floarea soarelui. Porumbului i-a dat moțul, a înflorit și a legat. Recolta de toamnă se prevede a fi, ca și la grîu, excepțională. Se vorbește de grîu. Dar unde e grîul? Cu două-trei săptămîni în urmă abia era dat în pîrg. Între timp s-a copt, a fost secerat și treierat pe loc, baloturile de paie adunate, iar mîrșile arate...

Limbașul pe care îl folosesc țărăniile cooperatori nu-mi este străin, după

cum nu-mi sînt străine nici problemele care îl preocupă.

Într-o clipă de răgaz, cînd mi gîndtrag mai la marginea mîinii, întind limi alunecă în urmă cu ani, cu zeci și zeci de ani. Și revăd în amintire întîinderile acestea ale cîmpiei muntene, de pe lîngă Olt, de pe lîngă Dimbovița și Argeș, de pe lîngă Ialomița, întîinderile acestea care par fără hotare și care, în partea de miază-zi a țării, sînt udate de apele vestic turburi ale străvechii Dunării. Erau muncite toate, sau aproape toate, de robii din sate, iar distigul mergea în cea mai mare măsură la stăpînii satelor — la stăpînii satelor, ai cîmpurilor nesfirsite, la stăpînii tuturor bogățiilor țării. Oare ce frămînta mîntea și trupul firav al bătrînei învesmîntate în negru care se apropie de noi și spusese de nenumărate ori — cu glasul cu care ar fi rostit o rugăciune: „Trăiască Partidul Comunist Român, tovarăși...”

Țărăni, cu neveste, cu copii erau scoși la secerat de jandarmi — la seceratul grîului de pe moșiile boieresci. Toți se tirau frînti de mijloc pe genunchi, secerau grîul cu seceri primitive, cu tot soarele verii în spinare și cu toată arșița iadului în trup. La umbra carului, copilul lăsat singur în copăie, plîngea cu muștele la gură. Într-una din cărțile mele am descris, între altele, și o asemenea cîmpie plină de seceri. Nu vreau să repet aici descrierea. Dar imaginea trecutului venea nechemate unele după altele cu întinerii și cu lumina lor. Răscolite țărănești înecate în singe în primăvara 1907, și care s-au desfurat în aceste părți ale țării, au fost desirite de Panai Istrati în „Cîlinii Bărăganului” și de autorul acestor rînduri

(Continuare în pag. a IV-a)

Conlucrarea inginerilor din producție cu cei din instituturile de cercetări

Ing. Dan PAVELESCU
secretar științific adjunct al Academiei

Astăzi asistăm nu numai la o creștere numerică a inginerilor, dar și la o sensibilă transformare a înșăși poziției și profilului acestora: la proverbiul „simț practic”, inginerul zilelor noastre adaugă ca o completare indispensabilă și intense preocupări de cercetări.

Procesul se află însă abia la începuturile sale și laturile — practică și teoretică — mai persistă încă separate, una fiind predominantă la inginerii ce lucrează în întreprinderile de producție, cealaltă la cei cuprinși în sfera colectivelor de cercetare. Actul creației tehnice rămîne însă unic, înfrînd deopotrivă aspecte teoretice, de largă respirație și elemente extrem de concrete, tehnologice. De aici nevoia imperioasă a unei strînse și profunde conlucrări dintre inginerii-cercetători și inginerii-practicieni.

Problema are cu atât mai mult importanță pentru actuala etapă de dezvoltare a economiei, cu cît progresul economic și cultural este condiționat esențial de dezvoltarea rapidă a industriei, de sporirea continuă a investițiilor de „gîndire și nouitate tehnică” în fiecare produs sau utilaj pe care îl fabricăm. Experiența de

raportat la întregul nostru parc de autoamioane, a unei economii anuale de peste 15 milioane de lei.

Totuși, nu toți inginerii sînt pătrunși de importanța și utilitatea unei conlucrări sistematice, permanente. Fie că ei înșăși, din automulțumire, contribuie la crearea a fel de fel de piedici în calea colaborării, fie că se împacă prea ușor cu existența a tot felul de bariere artificiale, de natură birocratică.

De asemenea, conlucrarea inginerilor de la uzina „Timpuri noi” din Capitală cu cei de la Institutul de cercetări energetice al Academiei în problema reducerii consumului de combustibil la motoarele de auto-vehicule — la care s-au asociat și specialiștii uzinelor „Steagul roșu” din Brașov — a permis realizarea în scurt timp a unui nou tip de „distribuitor de aprindere” și de carburator: ambele cu performanțe superioare ce permit realizarea,

Cu totul aparte decurge de pildă „colaborarea” dintre Fabrica de mașini-unelte și Institutul pentru proiectări și cercetări de mașini-unelte și agregate București și Institutul pentru proiectări și cercetări de mașini-unelte și agregate (I.C.P.M.U.A.) recent creat. Deși institutul a luat naștere prin dezvoltarea vechiului laborator al fabricii, deși sînt unități învecinate, între ele s-a ridicat, pe nesimțite, un zid invizibil. Astfel, cu toate că cercetările institutului urmăresc în primul rînd perfecționarea producției din fabricile noastre de mașini-unelte, F.M.U.A.B. nu dispune în planul ei decît

(Continuare în pag. a V-a)

Pe prim plan, valorificarea resurselor umane

Cu începere din dimineața zilei de 11 iulie, la Palatul Națiunilor din Geneva își desfășoară lucrările Consiliul Economic și Social al O.N.U., înfrînt în cea de-a 43-a sesiune a sa. Delegația țării noastre la sesiune este condusă de Costin Murgescu, membru corespunzător al Academiei Republicii Socialiste România.

Discuțiile au debutat pe baza unor documente

dobînză ridicate, care le subordonează capitalului străin.

Problema esențială care se impune tot mai acut țărilor în curs de dezvoltare decurge din modalitatea așa-zisului transfer de tehnică modernă. Documentele su-

CORISPONDENȚA DIN GENEVA DE LA HORIA LIMAN

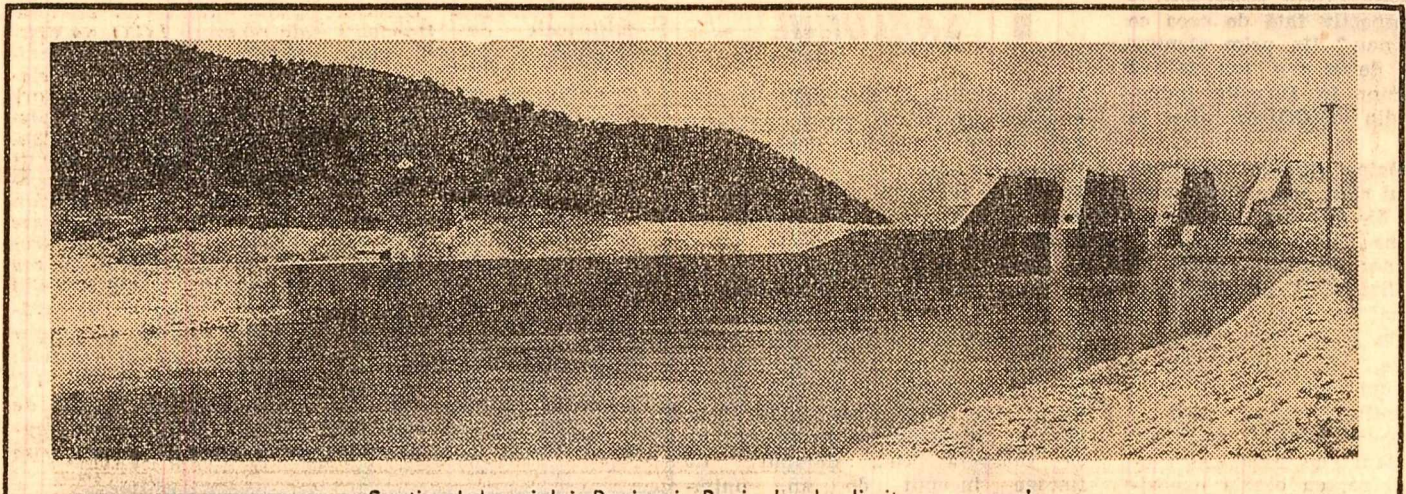
particulară străine în aceste țări, exemplul O.N.U. relevă că ele nu urmăresc atît diversificarea economiei respectivei state, cît exploatarea unor sectoare care aduc beneficii mai mari și mai rapide: extracția minereurilor și petrolului, plantațiile de culturi destinate exportului.

Dimpotrivă, se ignoră industria de prelucrare (rafinării, industria de produse forestiere), care ar putea aduce dezvoltare țărilor în curs de dezvoltare. De aici necesitatea pentru aceste țări de a recurge neîncetat la împrumuturi cu

pusse dezbatelor evidențiază fantezia investitorilor străini. Aceștia își aduc, de regulă, propriul personal tehnic și sînt foarte puțin interesați în formarea personalului local. Procedeele tehnice, de asemenea, sînt exportate. Departele de „ab-sorbi”, personalul local este ținut la marginea lor. Astfel, țările în curs de dezvoltare rămîn, în mare măsură, tributare tehnicii străine. Or, după cum subliniază experții O.N.U., lipsa de cunoștințe tehnice este

(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN PAGINA A III-A
Importante stimulente bănești pentru membrii brigăzilor legumicole, pomicoale și viticole din cooperativele agricole

Șantierul barajului Rovinari. Bazinul de limitare a apelor

FAPTUL DIVERS

Bună dimineța

La această oră, dv., Alexandru Cernat din serviciul Control Financiar Intern al Ministerului Economiei Forestiere, sintei în control la I.R.U.M.-Sibiu. Controlul financiar întreprinderi în subordine, faceți incontestabil o muncă utilă pentru societate. De aceea, stindua-vă intransigent, vă propunem să cercetați și acest caz. În urmă cu 10 luni, seful contabil al I.C.F.-Cluj (santierul 6) a stat cu chirie și a luat masa (deci pensie completă) la Maria Bacu din Bistrița-Birgăului. Apoi, după 4 luni a dispărut uitând, în grabă, să plătească gazdei strădană și mincarea. I-a scris femeia de două ori. Însă el — azi revizor contabil care controlează gestiuni de milioane — nu mai dă atenție derizoriei sume de 1010 lei pe care o datorează. Cum, cunoașteți cazul? Sintei chiar dv.? Vai, scuzați-ne indolșirea. Succes în munca de control! Și fiți intransigent!...

Atenție, ornitologi!

Seara, pe turla clădirii Poștei din Constanța se așează un stol de pescăruși. Faptul ar putea fi trecut cu vederea de localnici, dacă n-ar marea însă o ciudățenie. Cu regularitate, păsările privesc într-o singură direcție și în fiecare seară își schimbă poziția, orientându-se succesiv spre un alt punct cardinal. Acest fenomen se repetă de mai multă vreme. O explicație din partea ornitologilor ar fi interesantă. Să aflăm și noi încotro se uită pescărușii.

Dublu accident

Pentru a scăpa de răspundere, un om a încercat să-și pună capăt zilelor. Într-o dimineață, în comuna Simbăteni a fost găsit în stare gravă D. Ioan din Arad, str. Afinelor 31. Tentativa de sinucidere. Cum a ajuns aici? Cu câteva ore înainte conducea cu viteză excesivă motocicletă 46-BT-4924 (pe drumul național 7). În plină viteză, a lovit un ofiș și s-a răsturnat, intrând într-un stălp. În acest accident, o cetățeană — Rozalia Chimaș — a fost lovită mortal. Autorul accidentului, motociclistul, se află acum într-un spital din Arad. Cercetările continuă.

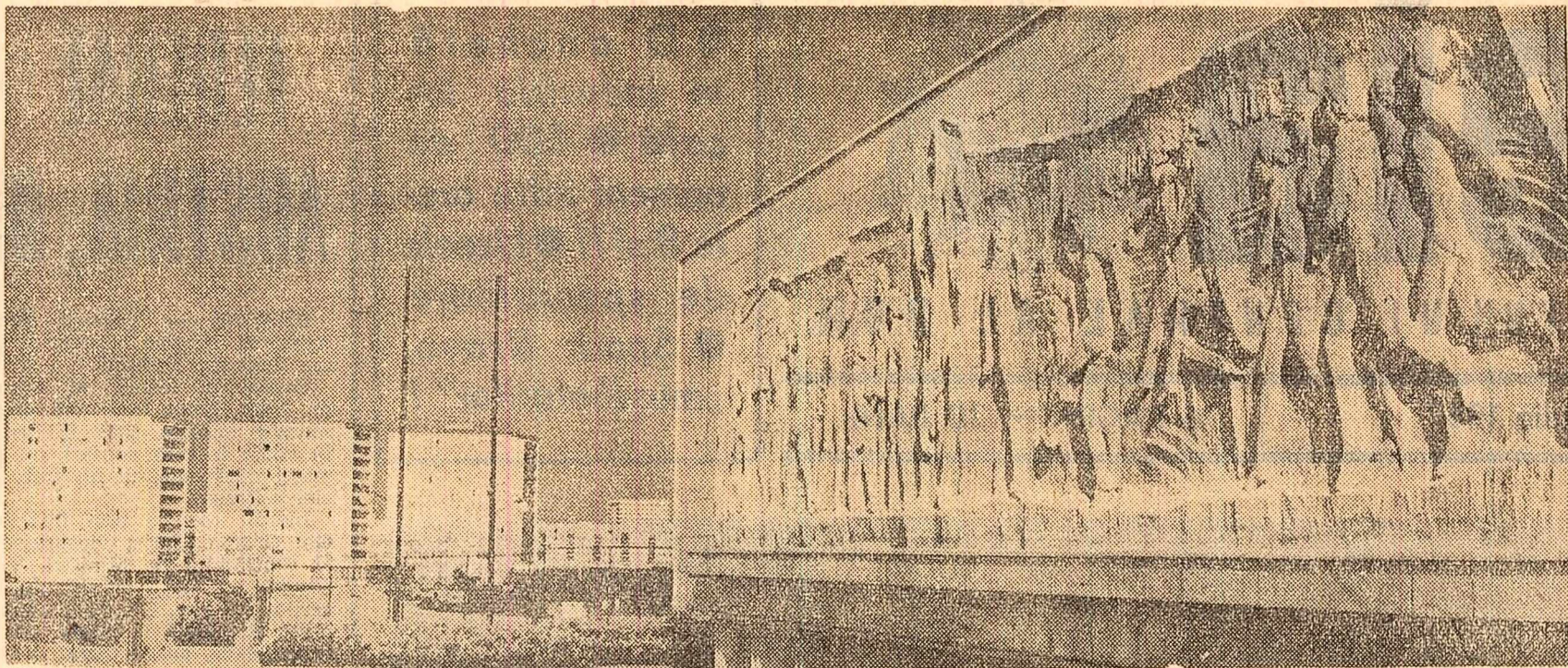
Răspuns

Petru Mihalciuc din Roman (strada Suceavă nr. 151) a scris redacției că la Școala auto nr. 2 din localitate o brigadă de control a organelor locale a constat abuzuri și abateri în muncă, dar nu s-au luat măsuri. Semnatul scrierii cerea ca „cei vinovați să fie pedepsiți exemplar”. Cere, desigur, înțelegătoare. Întâi măsurile luate: directorul școlii a fost destituit din funcție, contabilul sef și secretarul sef au fost retrogradați, cinci salariați cu primit sancțiuni diferite, iar alții nouă salariați li s-a desființat contractul de muncă. Printre ultimii nouă se află și P. Mihalciuc (care a avut un rol activ în comiterea abaterilor, poștând apoi în apărării al dreptății). Cum se vede, ancheta a fost nepărtinitoare. Iar măsurile (asa cum cerea și P. Mihalciuc) „sint exemplare”.

Lumină

Alexandra Cartoian din Uliești (Găești) și-a pierdut vederea în urmă cu patru ani. De curând a fost operată la clinica oftalmologică a spitalului Colțea din București. Sub îngrijirea atentă a medicilor clinici — cărora ea le mulțumește din suflet — și-a recăpătat vederea. Venind acasă, Alexandra Cartoian a putut să-și privească din nou pe cei 10 copii ai săi. A fost bucurare să vadă că au crescut ei în acești patru ani...

Rubrică redactată de: Ștefan ZIDARIȚĂ Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Scinteia”

Din noua arhitectură a orașului Galazi

Foto: Gh. Vintilă

A cincea roată la căruță...

O ANCHETĂ ÎN INDUSTRIA LOCALĂ

Deunăzi, am rugat pe câțiva directori, ingineri și alți specialiști din industria locală să reamintescă cititorilor noștri rolul industriei locale în economia națională. Fără excepție, reprezentanții acestui sector de activitate au formulat definiții foarte precise și foarte bine argumentate. „Industria locală — ni s-a spus — are rolul de a fabrica bunuri de larg consum, în special acele articole de uz casnic și gospodăresc care sunt produse în regiunile rurale și care sunt necesare pentru dezvoltarea și bunăstarea populației locale. După cum am înțeles, ideea principală ce se desprinde din cele relatate este aceea că la un mare număr de articole de larg consum, satisfacerea cerințelor pieței depinde direct și exclusiv de industria locală. Întrebarea este următoarea: între producția acestui sector și cerințele reale ale pieței poate fi pus semnul egalității?”

MEREU PE VECHELE URME

...Iași. Regiunea are 6 întreprinderi de industrie locală. De la un an la altul, producția acestora a crescut cu rapiditate, așa dublat, să zicăm. Ca urmare, indicele „beneficii” s-a modificat mereu, spre pozitiv; întreprinderile au fost mai bine organizate, dotate cu aparatură și scule necesare, încadrându-se în lucrări și scuse. Totuși, producția — cerințele pieței? Ce produc întreprinderile de industrie locală din regiunea Iași? — Realizăm, în total, 186 de articole de uz casnic și gospodăresc (ne vorbesc Ilie Frunză, seful serviciului plan din secția industriei locale a statului popular regional). Producția este împărțită în nouă ramuri — după materia primă folosită: 1) lemn; din lemn facem, în primul rând, mobilă, dar și obiecte gospodărești marinate — șiclete, planșete, rășnicioare; 2) metal; din metal realizăm produse de tinichigerie — burleane, cutorii, fărșage, balamale, chel brute, minere și cirilge pentru ferestre; 3) ramura alimentară produce siroane și sucuri; 4) materiale de construcții — cărămizi, balast; 5) ramura textilă — vată de croitorie; 6) ramura prelucrării sticlei — oglinzi; 7, 8, 9. — sint alte ramuri de mai mică importanță.

Ne-am exprimat față de seful serviciului plan nedumerirea: „Tot ceea ce produceți dumneavoastră acum este, fără îndoială, necesar pe piață. Dar unele din aceste articole erau produse și folosite și în urmă cu 40-50 de ani. Ne așteptăm să ne vorbim și de unii articole de larg consum de uz casnic, mai noi, specifice etapei în care ne aflăm. Ne gândim, de exemplu, la producerea unor articole care să ușureze efectiv munca gospodinelor: spălătoare de vase, aparate de instruit parchet, sisteme pentru scos petele de pe cele mai variate obiecte... Cu prilejul diverselor expoziții au fost prezentate industriei locale mii de modele de asemenea produse. Întreprinderile nu aveau decât să aleagă modelul pe care considerau că le pot asimila.”

— Și noi am ales: „ciocanul pentru băut cote”, „soneria manuală”, „foarfecile de tăiat florii”, un „tirbuson”...

Aceste originale articole de uz casnic, împreună cu alte câteva, au fost alese de industria locală din regiunea Iași pentru a fi asimilate în 1965. Am întrebat:

— Și acum livrați piețele aceste „nouități”?

— Nu, pentru că nu le producem încă. Citeva luni au trecut cu omoșgăria, alte câteva cu proiectarea lor, vreo jumătate de an cu tașonările pieței. Sintem conștienți că industria locală a rămas în urma cerințelor.

De ce? Cum poate fi explicată această poziție retrogradă și refractară a reprezentanților sectorului de producție respectiv față de ceea ce se numește nou? Un prim răspuns l-am primit de la tov. ing. Mihail Baba, inspector în Direcția industriei locale din CSICOLAS, aflat în localitate: — La rădăcina situației existente stă, în primul rând, comoditatea producătorilor. Ei socotesc cam așa: „De ce să ne batem noi capul cu asimilarea unor produse complicate, greu de realizat? Să „fabricăm” mai departe numai făcălețe, balamale și cirilge, firește, necesare și acestea... Comoditatea... E o boală căreia organele competente trebuie să-i găsească neîntinzată leacul. Cum se manifestă concret această maladie? I.L.L. „Progresul” de pildă, și-a asumat răspunderea, cu ocazia expozi-

ției bunurilor de larg consum organizată în 1965, să asimileze 12 articole de uz casnic. Dar abia a apucat să se închidă expoziția, și comerțul primăriei de la Iași următoarea veste: „Nu putem realiza toate articolele promise. Nu avem condiții tehnice”. Ne întrebăm: atunci, la expoziție, reprezentanții I.L.L. „Progresul” nu sînu cu condiții tehnice au? În fine, cu restul de articole ce s-a întimplat? Care sint ele? Iată ce a reținut, pentru a introduce în fabricație, unitatea respectivă: tirbuson (garnitură), alt tip de tirbuson, deschizător pentru șiclete de bere, cutit de tăiat fructe... Articole simple, ușor de realizat, pentru executarea cărora întreprinderea dispune de posibilități reale. Totuși, pînă acum n-a realizat nimic.

Iată ce scote la iveală și o privire mai generală aruncată asupra „operativității” cu care apar articolele de uz casnic pe piață: din 2000 de asemenea obiecte, prezentate la amintita expoziție din 1965, industria locală, pe țară, s-a angajat să asimileze 432. Rezultatul după doi ani? Au fost produse și livrate comerțului (în cantități mici) 37 de articole! Câmpioanele comodității și trăgăndurilor se dovedesc a fi, de departe, întreprinderile de industrie locală din regiunile Argeș, Bacău, București, Crișana, Galați, Hunedoara, Iași, Maramureș, Mures-Auto-

nomă, Măhăceală, Oltenia, Suceava și orașul Constanța care, luate împreună, au livrat un singur produs din cele 170 pentru care au semnat angajamente. Chiar și întreprinderile care aveau comenzi mari din partea comerțului, nepunându-se în nici un fel problema nerentabilității produselor, au bătut în retragere. Este o situație intolerabilă, o abatere gravă de la disciplina de plan și economică, o situație care pune cu tărie problema competenței conducătorilor acestor întreprinderi. Unele unități, între care și tov. Lucian Turtoșean, inginer sef la I.L.L. „Progresul” — Iași: „Poziția refractară a unor conducători de unități ale industriei locale față de asimilarea de noi produse este un fenomen real. Unele unități, între care și „Progresul”, nu s-au desprins încă de sub hipnoza orientării sablonare și rutiniere a producției... Din cele relatate în continuare, am înțeles că orice abatere de la „sortimentul” este însoțită de bătaie de cap; cu proiectarea, cu asimilarea, cu aprovizionarea...”

Ce alte cauze mai frizează apariția noului în industria locală? Dăm din nou cuvintul aceluiași inginer sef: „Întreprinderile de industrie locală, după părerea mea, sint prost organizate. Se lucrează de-a valma — produsele de lemn cu cele din fier, cu masă plastică, cu cărămizi și balast. La toate întreprinderile de industrie locală, cel puțin la cele pe care le cunosc eu, se manifestă prezența „goana după serie mare”. Unitățile vor să producă mult, dar sortimentele putine. De ce? Din cauza modului peste măsură de greu în care se face aprovizionarea, întreprinderile nu vor să-și complice existența cu achiziționarea de materii prime prea diferite. Sî, pe de altă parte, noi gândim cam așa: realizăm un produs nou. Foarte bine. Dar cine-mi garantează mie că organizațiile mecanice mi-l vor comanda în serie convenabilă? Pentru realizarea cu operativitate a unor produse noi, este deci necesar să se elimine greutățile obiective care se confruntă cu acest actiuni și, totodată, realizarea lor să fie obligatorie, fixându-se pentru fiecare obiect termen și răspunderi precise”.

FACTORI CARE MENȚIN SABLONUL

Recunoștină deschisă lipsa de preocupare pentru realizarea unor articole de uz casnic mai deosebite, cu desfacerea asigurată, conducerea sectoarei de industrie locală a Statului popular regional Iași a menționat: „Ați noi, cei de la secție, cit și conducerele întreprinderilor, nici nu am prea avut timp să ne concentrăm eforturile pentru organizarea producției în scopul asimilării sau creării unor articole noi. Pare de necrezut, dar sintem prinși pînă peste cap în scriptologie. Cantitățile de hîrtii pe care le consumăm cu corespondența pe măsura, altele „dulapul”. La fiecare început de an, unită-

țile industriale locale își alcătuiesc planul de muncă pentru anul viitor. Pe ce bază? Pe baza cererilor comerțului, înregistrate în anul anterior. În momentul în care anul plan este definitivat, achizitorii încep să procure materia primă. Odată terminate aceste pregătiri, industria este gata să înceapă producția. Atunci vine însă comerțul și spune: „Pentru anul viitor să-mi faceți atîtea balamale, atîtea foarfeci, atîtea ciocane...” Nu se poate — se opune industria. Ea mi-am pregătit producția pentru atîtea balamale...”

	Comerțul cere	Industria oferă
Balamale	62 000 bucăți	230 000
Deschizător borcane	200	5 000
Rindele de locat varză	400	1 000
Tăvi	220 000	60 000
Dispozitive de scobit fructe	1 700	10 000

Tabelul nu este complet. Oferta și cererea se bat cap în cap la toate cele 186 de articole care produc industria locală a regiunii. Se naște o situație paradoxală: industria se vede pusă în situația de a nu avea cât să plaseze surplusul de marfă. În timp ce comerțul local nu are de unde să se aprovizioneze! Ce e de făcut? Se recurge la anularea planului de producție! În cele din

urmă, după ce dulapurile se umplu de corespondențe, industria locală se pune de acord cu comerțul local. Dar industria se aprovizionează cu materie primă — pe care, de regulă, în condițiile planului refăcut, nu mai are unde o folosi în întregime. Ce face cu ea? „Roagă” — firește în scris — fabricile furnizoare s-o primească înapoi și, dacă se poate, să-și trimită în schimb alte sortimente de materie primă. Așa se nasc zilele de vîrf. În aceste zile, indiferent de funcție, cadrele industriei locale nu fac altceva decît adresa. Toată munca vine este înghițată de coșerile lacome ale dosarelor.

La toate acestea se adaugă sistemul greu al omologării noilor produse; modul nu mai puțin greu și birocratic potrivit căruia se face aprovizionarea cu materii prime și materiale; și, desigur, greutățile întregii obiective ale fiecărei întreprinderi în parte, legate de lipsa unor utilaje ori materii prime, de slaba organizare a producției. Sint tot atîtea factori care adîncesc decalajul creat între ceea ce produce industria locală și ceea ce ar dori piața să absoarbă.

Fără îndoială, industria locală are posibilitatea de a recupera rămăne-

600 DE OAMENI ÎN TRE ORELE 8 ȘI 11

Zilele trecute la Făurei. Mare zăpăseală... Primul secretar al comitetului raional de partid a citit pe termometrul din biroul său 38 de grade. Telefoanele de la Galați îl căută de zor: „Gata pentru campanie? Se poate începe recoltarea?”

Trăind atmosfera pregătirilor intense de la comitetul raional de partid, te puteai aștepta ca din clipă în clipă să se anunțe cuvintul de ordine: începe campania de recoltare! Totuși, un alt semnal se îndrepta pe firele telefonice spre comune și sate. Se făcea mobilizarea pentru plenara comitetului raional...

Este oportunitatea plenară în aceste zile? Mai mulți tovarășii din biroul comitetului raional de partid au răspuns afirmativ. În primul rând — au arătat ei — în timpul campaniei nu va mai avea loc nici o altă ședință, tot aparatul de partid, al organizațiilor de masă și cooperatiste se va afla pe țările. Apoi, reușita campaniei poate fi asigurată doar printr-o disciplină fermă, în care fiecare om să-și cunoască și să-și îndeplinească cit mai bine atribuțiile. Plenara își propune să aducă în dezbatere tocmai această chestiune hotărîtoare pentru aceste zile: disciplina.

Că acest subiect de analiză a fost judicios ales l-a dovedit combativitatea care a caracterizat discuțiile, spiritul de răspundere cu care au fost analizate unele fafete ale temei puse în discuție: îndeplinirea exemplară a sarcinilor, stadiul pregătirilor pentru campania de recoltare, grija organizațiilor de partid pentru apărarea avuții obștești, pentru respectarea democrației cooperatiste etc. Dacă toate acestea au lăsat o bună impresie, nu așteptăm să se poate spune despre un alt aspect ce a precedat plenar. Este vorba de încălcarea disciplinei tocmai de către cei care au convocat plenara comitetului raional de partid. Sala de festivități a Casei de cultură din Făurei devenise neîncăpătoare în acea dimineață de caniculară.

Ora 8. Toate locurile erau ocupate, 600 de oameni — întreg activul comitetului raional — secretarii comitetelor de partid din C.A.P. și secretarii organizațiilor de bază pe brigăzi, cadre din aparatul de stat, președinții și secretarii stațiilor populare comunale, activiștii ai U.R.C.A.P., directorii de întreprinderi agricole de stat și S.M.T., președinții de cooperative agricole de producție așteptau. Cum e așteptarea pe o asemenea căldură to-

recere subterană. S-ar economisi milioane de minute. Propunerea făcută în ianuarie n-a fost luată în seamă de nimeni. Motivul: costul ridicat al lucrării. Dar să facem un calcul sumar: 50 de trenuri (zilele înmulțite cu 10 minute așteptare la barieră, cu mîile de muncitori, cu suțele de mașini — cite minute se adună? Zilnic, numai cei peste 9 000 de muncitori de la Platforma chimică intră zilnic cite 15-20 de minute la program. E necesar să fie urgentă studierea de către Ministerul Căilor Ferate și organele locale a acestor probleme. Este în folosul economiei naționale.

Tot în articolul precedent am propus ca trenul cursă de persoane de la Pitești la Bascov să circule cu oprit la C. I. L., iar cele ce sînt în Circuitul de Argeș să aibă punct terminus gara Bradu de Sus, în dreptul Platformei chimice. În acest fel, muncitorii naveștii vor ajunge la timp la program. E o propunere ușor de realizat și ar avea o mare eficiență economică. Conducerea C.I.L.-Pitești s-a angajat să amenajeze un peron. Totodată, s-a făcut o adresă la Ministerul Căilor Ferate, solicitându-se ca trenurile-cursă să oprească și în dreptul C.I.L. În acest sens, s-a întocmit o documentație și se explicau motivele pentru care e necesară oprirea. C.I.L. Pitești (aici sint 10 fabrici ale sale și atîtea noi, a căror construcție a început) dispune de 400 abonamente pe C.F.R. Nu sint însă de ce s-a împotmilit la Ministerul Căilor Ferate adresa cu referență la documentația C.I.L. Pitești din 17.11.66. Nici măcar un răspuns nu s-a dat.

Sî, în fine, socotim că la fixarea programului de lucru întreprinderile au datorea să înă seama și de actualele greutăți care afectează capacitatea reală de deservire a mijloacelor de transport. Muncitorii trebuie să ajungă la timp la program și tot la timp acasă, pentru a se odihni.

În stăla Depoul C.F.R., bariera de cale ferată refăcută autobuzelor zeci de minute. S-a propus să se întîmîțeze o pasarelă sau o

ridă, într-o sală supraaglomerată, nu mai trebuie spus. Ora 9. Punctuali și disciplinați, 600 de oameni așteptau. Ora 9.45. Au apărut, în fine, și organizatorii localnici care convocaseră plenara. Fără îndoială, argumente pentru lipsa de punctualitate se pot găsi destule, și s-au găsit: mesururile, apariția unor chestiuni urgente legate de... recoltare etc. Oamenii continuă să aștepte, iar noi cronometrăm.

Ora 10.45. A apărut și tovarășul Marin Serban, activist al comitetului raional de partid... Dacă acestea sint zile prețioase, momente hotărîtoare pentru stringerea recoltei, o plenară bine pregătită, cu luări de cuvînt concise la obiect, nu s-ar fi putut încheia în timpul pierdut... pentru așteptare? În discuția care a urmat, tovarășii din biroul comitetului raional ne-au atras atenția că a fost vorba doar de un accident.

Ziua următoare. Au venit la Făurei toate cadrele didactice din raion. Festivitățile prilejuite de ziua învățătorului nu va avea loc nici o altă ședință, tot aparatul de partid, al organizațiilor de masă și cooperatiste se va afla pe țările.

Început, sub auspiciile așezării motivării, tot cu o întîrire de peste o oră. Reprezentantul regiunii (de această dată președintele Uniunii regionale a cooperativei de producție) a înțirizat. Tot accident? Sau poate întîrire, lipsa de punctualitate se petrec numai la Făurei? Imi amintesc cum pe la începutul acestui an a fost convocată la Baia Mare o plenară a comitetului raional de partid. Anunțată pentru ora 16, ea s-a deschis exact... după o oră. (Peste 200 de oameni, membri ai comitetului raional de partid și invitați, și-au irosit timpul așteptînd). S-a întimplat atunci ceva deosebit care să motiveze întîrzierea? Discuțind cu unii dintre cei de față, nu ne-a fost greu să aflăm că se procedează astfel pentru că, prevăzătorii, cei ceiau măsurile de mobilizare „se asigură”. „Chemăm oamenii cu o oră mai devreme pentru a evita surprizele. Ajung și cei obișnuiți să întîrzie. Un coeficient de siguranță nu stă!”

Asemenea pilde nu rămîn fără urmări. Mai ales că și în alte locuri se procedează la fel. Fiecare cu coeficientul lui de siguranță. Este o practică mai generalizată ca pe alocuri pentru o ședință convocată la centrul de regiune sau raion, să zicem pentru ora 16, fiecare verigă să se asigure cu o oră, o jumătate de oră de la mobilizări, astfel încît cei ce vin mai de departe se pomenească „mobilizați” cu citeva ore mai înainte.

S-a scris în ultimul timp de mai multe ori despre abuzul de ședințe, despre faptul că o parte din ele sint evident inutile și răpesc din timpul oamenilor; s-a scris despre conciziunea dezbaterilor și importanța pregătirii lor temeinice, astfel ca prin ședințe mai puține, strict necesare, să se atingă mai bine scopul propus. Există însă și o regulă elementară, care pară nici n-ar mai fi trebuit să fie amintită: punctualitatea.

Respectarea cu scrupulozitate a minutului stabilit pentru începerea unei ședințe este o chestiune de disciplină, deopotrivă de obligatorie atît pentru cei ce o convoacă, cit și pentru cei chemați să participe la ea. Acest cod a rămas nescris în acte normative, regulamentare, poate și pentru că ține de respectul pe care fiecare îl datorează celor din jur, timpului lor. Întîrzierea mai mare sau mai mică înseamnă — fără îndoială o concesie adusă indiscipliniei, risipitorilor de timp.

Constantin MORARU

Tricotaje pentru copii

Fabrica de tricotaje „Someșul” din Cluj este cunoscută de cumpărătorii pentru bunul gust și atenția cu care sint executate articolele pentru copii ce poartă această marcă.

În prezent, magazinele și raioanele de specialitate oferă o gamă bogată de tricotaje pentru copii de fabrică vîrstă, produse ale fabricii vîrstă, ursele și jachete cu bonete din fire de bambac pentru copii între 6 luni și 2 ani, în culorile adecvate acestor vîrstă, veste, jachete, pulovere scampolouri, rochițe salopete de joc și altele, în culori și modele dintre cele mai variate, potrivite cu gusturile cele mai diverse. Coloritul viu, combinațiile de nuanțe și garniturile bine alese dau produselor fabricii „Someșul” acea notă specifică unei îmbrăcămînti pentru copii reușite.

Pe lângă articolele destinate celor mici, fabrica „Someșul” mai produce și un sortiment variat de jachete și pulovere pentru femei, în diferite culori și într-o gamă corespunzătoare de mărimi.

Ion ONICEL
economist

După cinci luni de la publicarea articolului:

CÎND SE VA SCHIMBA STILUL DE MUNCĂ LA ÎNTEPRINDEREA DE TRANSPORTURI ÎN COMUN DIN PITEȘTI?

La 30 ianuarie 1967, în „Scinteia” a apărut articolul cu titlul de mai sus. Au trecut de atunci peste cinci luni. S-au luat măsuri pentru întreprinderea de transporturi în comun din Pitești. S-au generat lipsurile semnalate în articolul amintit? Autorul articolului publicat în luna ianuarie a trimis redacției o scrisoare în care analizează din nou situația.

Hotărîrea C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reglementarea programului de muncă și întărirea disciplinei prilejuește ample analize în toate întreprinderile și instituțiile din Pitești. Pentru ca oamenii muncii să poată fi punctuali la lucru, este necesar ca mijloacele de transport în comun ale întreprinderii de gospodărie ordonească (I.G.O.), mijloacele de transport D.G.T.A. și cursele locale C.F.R. să funcționeze îndeaproab, cu precizia unui ceasornic. La I.G.O., deși s-au luat unele măsuri bune, persistă deficiențe serioase. Iată-le, pe capitole:

1. SOFERII. I.G.O. dispune de 87 de autobuze care fac curse într-un singur schimb. Numai 6 autobuze lucrează în două schimburi. La ora aceasta, lipsesc 41 de soferi și 8 mecanici din efectivul care ar putea asigura o circulație normală pe toate traseele. De la 1. I. 1967 au mai sosit 24 de autobuze, altele 69 sint

retrăgeau de pe traseu cu 3-5 curse neefectuate.

3. PIESE DE SCHIMB. „Sistemul” întreprindere a nîmănuș — nu spune tov. director Ilie Arnăutu. Transportăm zilnic 60 000 de persoane, avem un parc mare de mașini — și totuși nu avem un plan de aprovizionare cu piese de schimb pe 1967. Propun să se permită întreprinderii de gospodărie să-și facă ea planul de aprovizionare, în funcție de necesități și de venim unde parca mașinile. Le parcăm pe străzi. S-au alocat 8 milioane de lei pentru baza de întretinere și garajul nou. Este nevoie numai să se urgențeze documentarea și amplasarea lor.”

Din toate aceste cauze înșirate mai sus, în orele de vîrf aglomerație și e nedescris. În stațiile Căprioara, Găvana, C. I. L. — 40 de minute. În restul zilei, bineînțeles, circulația e normală.

Si acum, despre soarta unor propuneri făcute în articolul precedent pentru reglementarea acestei situații:

În stăla Depoul C.F.R., bariera de cale ferată refăcută autobuzelor zeci de minute. S-a propus să se întîmîțeze o pasarelă sau o

pagina economică

IMPORTANTE STIMULENTE BĂNEȘTI PENTRU MEMBRII BRIGĂZILOR LEGUMICOLE, POMICOLE ȘI VITICOLE DIN COOPERATIVELE AGRICOLE

Din cte știm, în ședința a-mintită s-a adoptat și un „regulament privind constituirea și atribuirea fondului pentru stimularea livrărilor la export a legumelor și fructelor în stare proaspătă”. Care sînt principiile de bază ale acestuia?

Maî întâi o precizare. În ultimii ani cooperativele agricole au dezvoltat puternic sectoarele legumicol, pomicol și viticol, au înregistrat succese importante în sporirea producției. Aceasta le permite să aducă o contribuție importantă, tot mai mare, la aprovizionarea populației cu astfel de produse și, totodată, să obțină însemnate disponibilități pentru export. Noile măsuri stabilite asigură o coînteresare mai puternică și mai directă a cooperativelor care lucrează în brigăzile legumicole, pomicole și viticole, a cooperativelor în ansamblu lor, pentru livrarea la export a unor produse de calitate, în partizi mari. Iată de ce...

Pentru orice calitate de legume și fructe livrată în stare proaspătă, în condițiile de calitate cerute, se acordă săptămînal sau chiar de două ori pe săptămîna (în cazul unor livrări însemnate, la intervale scurte) stimulente în bani la nivelul a 50 la sută din prima de export. Acestea se atribuie tuturor acelor care prin activitatea desfășurată au contribuit la livrarea legumelor și fructelor pentru export: membrii ai brigăzilor legumicole, pomicole și viticole, brigadierii legumicoli, pomicoli și viticoli, președinții, vicepreședinții, inginerii agronomi, șefii contabili. Pot primi stimulente în bani și alți membri cooperativi (șoferi, primitori-distributori de ambalaje,

Acum cîva timp, Biroul Permanent al Comitetului Executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a adoptat o hotărîre prin care se aprobă acordarea de stimulente bănești tuturor brigăzilor legumicole, pomicole și viticole din cadrul cooperativele agricole, precum și conducătorilor acestora, pentru orice cantitate de legume și fructe livrate la export în stare proaspătă, în conformitate cu condițiile de calitate stabilite de organele de valorificare. Aceasta vine să întregescă o serie de alte măsuri organizatorice menite să-i colaboreze pe cooperatori în creșterea continuă a producției și exportului de legume și fructe proaspete, produse cu bune posibilități de valorificare pe piețele externe, care aduc, în același timp, importante venituri bănești producătorilor.

Pentru a afla amănunțit în legătură cu această hotărîre, redactorul nostru Radu Atanasescu a adresat cîteva întrebări tov. CORNELIU NICOLAU, director în Departamentul pentru valorificarea legumelor și fructelor.

achiziții de materiale) care prin felul cum au muncit au contribuit la valorificarea unor cantități sporite de produse și de cea mai bună calitate.

Trebuie precizat că fondul de premii acordat de Oficiile raionale pentru valorificarea legumelor și fructelor se atribuie în proporție de pînă la 20 la sută conducătorilor cooperativele agricole și de minimum 80 la sută brigadierilor, șefilor de echipă și membrilor brigăzilor legumicole, pomicole și viticole.

Cîteva cuvinte despre avantajele acestui sistem.

Prima de export se stabilește procentual, în funcție de valoarea mărții la prețul de contractare sau achiziții. Aceasta înseamnă că ea va fi cu atît mai mare, cu cît produsele livrate vor fi mai timpurii. De pildă, o cooperativă agricolă care a contractat pentru export o cantitate de 100 tone roșii va primi următoarele stimulente în bani, în raport cu perioada în care va livra produsele:

	Dacă livrarea se face pînă la 26 iulie	Dacă livrarea se face în perioada de la 26 iulie - 10 august
primă de export	105 000 lei	49 000 lei
din care:		
stimulente în bani care se acordă imediat (50 la sută din prima de export)	52 500 "	24 500 "
din care:		
- minimum 80 la sută pentru membrii brigăzilor legumicole	42 000 "	19 600 "

Rezultă deci că dacă livrarea se face în prima jumătate a lunii iulie, cuantumul stimulentei este mai mult decît dublu față de cel care se primește atunci cînd această se realizează către sfîrșitul lunii iulie - începutul lunii august.

Trebuie reținut și faptul, la fel de important, că mărimea primei de export variază și în funcție de calitatea produselor în stare proaspătă. Este evident că, în asemenea condiții, cu cît se va acorda mai multă atenție întreținerii culturilor și plantațiilor, recoltării produselor, evitării loviturilor mecanice, transportului pînă la locul de recepție, ambalării cu grijă a produselor, în conformitate cu cerințele la export, cu atît se vor putea realiza cantități mai mari de produse de calitate superioară, netectate de căunitori și, ca atare, stimulente în bani mai substanțiale.

În sfîrșit, prima de export se acordă diferențiat, pe produse (35 la sută pentru roșii, 40 la sută pentru ceapă uscată, 50 la sută pentru castraveți coîrșișon, 50 la sută pentru ardei Capia) și este procentuală la valoarea produsului livrat. Deci, cu cît se vor livra cantități mai mari de legume și fructe în asemenea sortimente, cu atît prima de export va fi mai mare, iar stimulentele în bani primite de cooperatori mai substanțiale.

Acordarea acestor stimulente individuale va determina îmbunătățirea în ansamblu a activității cooperativele agricole, deoarece sporirea cantităților livrate la export conduce nemijlocit la creșterea veniturilor totale ale cooperativei și, în final, la ridicarea valorii zilei-muncii. Așadar, această măsură îmbină puternic interesele personale ale membrilor brigăzilor legumicole, pomicole și viticole cu ale cooperativei în ansamblu, cu ale tuturor membrilor ei.

Practic, ce măsuri considerăm că sînt necesare, atît la nivelul cooperativele agricole, cît și al Oficiilor raionale pentru valorificarea legumelor și fructelor în vederea folosirii la maximum de către cooperatori a avantajelor ce decurg din hotărîrea amintită?

În primul rînd este necesar ca întregul conducătorii cooperativele agricole, brigadierii legumicoli, po-

micoli și viticoli, pe de o parte, și Oficiile raionale pentru valorificarea legumelor și fructelor, pe de

ÎN CONSTRUCȚIE

O fabrică de mobilă...

La Cîmpulung Moldovenesc a început construcția unei fabrici de mobilă. Proiectul, realizat de specialiștii Institutului de studii și proiectări forestiere, prevede realizarea, prin cooperare cu Combinatul de industrializare a lemnului din Suceava, a 20 000 gariiuri de mobilă anuală. O mare hîlă de producție va adăposti toate sectoarele productive, magazii de semifabricate și produse finite. Construcția se realizează în întregime din elemente prefabricate, asigurîndu-se scîrtaarea termenului de intrare în funcțiune, față de fabricile similare, cu peste 6 luni. Fabrica de mobilă din Cîmpulung Moldovenesc va intra în producție în anul viitor și va fi înzestrată cu utilaje de un înalt nivel tehnic.

...și alta de platforme

La Brașov au început din plin lucrările de construcție a unei noi fabrici de platforme pentru construcția fabricii se folosesc pe scară largă elemente pre-comprimate la care se utilizează cu 15-20 la sută mai puțin oțel, fără ca rezistența formelor să fie micșorată. După cum prevede graficele, noua unitate, care răspunde unei necesități izvorite din dezvoltarea producției de autovehicule, va intra în funcțiune în anul viitor. (Agerpres)

altă parte, să existe o legătură mai strînsă, permanentă. Cooperativele furnizoare de legume și fructe pentru export vor trebui să anunțe din timp ofițerii în raza cărora se găsește starea recoltei, evoluția maturizării producției, momentul cînd se pot începe livrările, graficul de recoltare, necesarul de ambalaje și de mijloace de transport, să stabilească împreună cu conducerea oficiului raional măsurile organizatorice ce se impun pentru a putea valorifica la export cantități cît mai mari de produse.

Nu trebuie pierdută din vedere nici o clipă că stimulentele se acordă numai pentru legumele și fructele în stare proaspătă care au fost recepționate pentru export, adică pentru produsele care au fost recoltate, sortate, calibrate și ambalate corespunzător. Avînd în vedere acest criteriu conducerea cooperativele trebuie să evite greșelile care s-au semnalat în trecut: predarea mărții „la grămadă”, făcîndu-se, încercarea de a „strecura” la recepție și unele produse care nu se încadrează în totalitate în condițiile de calitate cerute. Organele de recepție ale oficiilor raionale le revine sarcina de a efectua o recepție corectă, exigentă, în strictă conformitate cu prevederile normelor în vigoare.

La baza raporturilor dintre cooperativele agricole furnizoare de produse pentru export și Oficiile raionale pentru valorificarea legumelor și fructelor trebuie să stea principiul ca fiecare parte să-și respecte cu strictețe obligațiile contractuale. Oficiile raionale vor trebui să calculeze și să acorde corect și la timp toate sumele aferente stimulării membrilor C.A.P., iar cooperativele agricole trebuie să livreze numai produsele de calitate, corespunzătoare cerințelor, pregătite și ambalate conform indicațiilor organelor valorificatoare.

Nu de mult, ing. Ion Ionescu, șeful Exploatării miniere Ilba, ne înfățișa un plan de scripțe privind concretizarea acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, întreprinsă în această întreprindere. Răsfoindu-le se poate aprecia tendința spre utilizarea rațională a capacităților de producție, introducerea unor metode tehnologice noi, de mare productivitate, pregătirea tehnică a viitoarelor fronturi de lucru în subteran, valorificarea superioară a rezervelor existente și reducerea pe această cale a pierderilor planificate, folosirea completă și productivă a timpului de lucru.

Se ridică însă o chestiune. În primul semestru, Exploatarea minieră Ilba și-a realizat planul la minereu extras numai în proporție de 92 la sută. Sub plan s-a situat și indicatorul productivitatea muncii: 98,3 la sută. Totodată, s-au consumat din capitalul „dotații” de stat circa 10 milioane lei. Plusul de realizări obținut în luna aprilie nu a reușit să recupereze minusurile înregistrate în primul trimestru. Pe cele 6 luni, Exploatarea minieră Ilba a rămas datorare economiei cu 7 800 tone minereu. Cum se explică acest paradox? Să-l analizăm, prin prisma indicațiilor Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, care a subliniat că studiile ce se întocmesc în întreprinderi - pentru organizarea științifică a producției și a muncii - nu trebuie să frîneze ci, dimpotrivă, să stimuleze atingerea țelului principal: îndeplinirea exemplară a planului la toți indicatorii, în condițiile ridicării nivelului general al eficienței activității economice.

Nerealizările din unitatea noastră s-au datorat deficiențelor de natură organizatorică și disciplinare, s-a scuzat șeful exploatarei. Bunoară, aprovizionarea lucrurilor de muncă cu materiale și rambieu s-a făcut de către personalul în regie, subordonat maistrilor, care răspundea în primul rînd de îndeplinirea planului. Cum acesta a fost aproape permanent

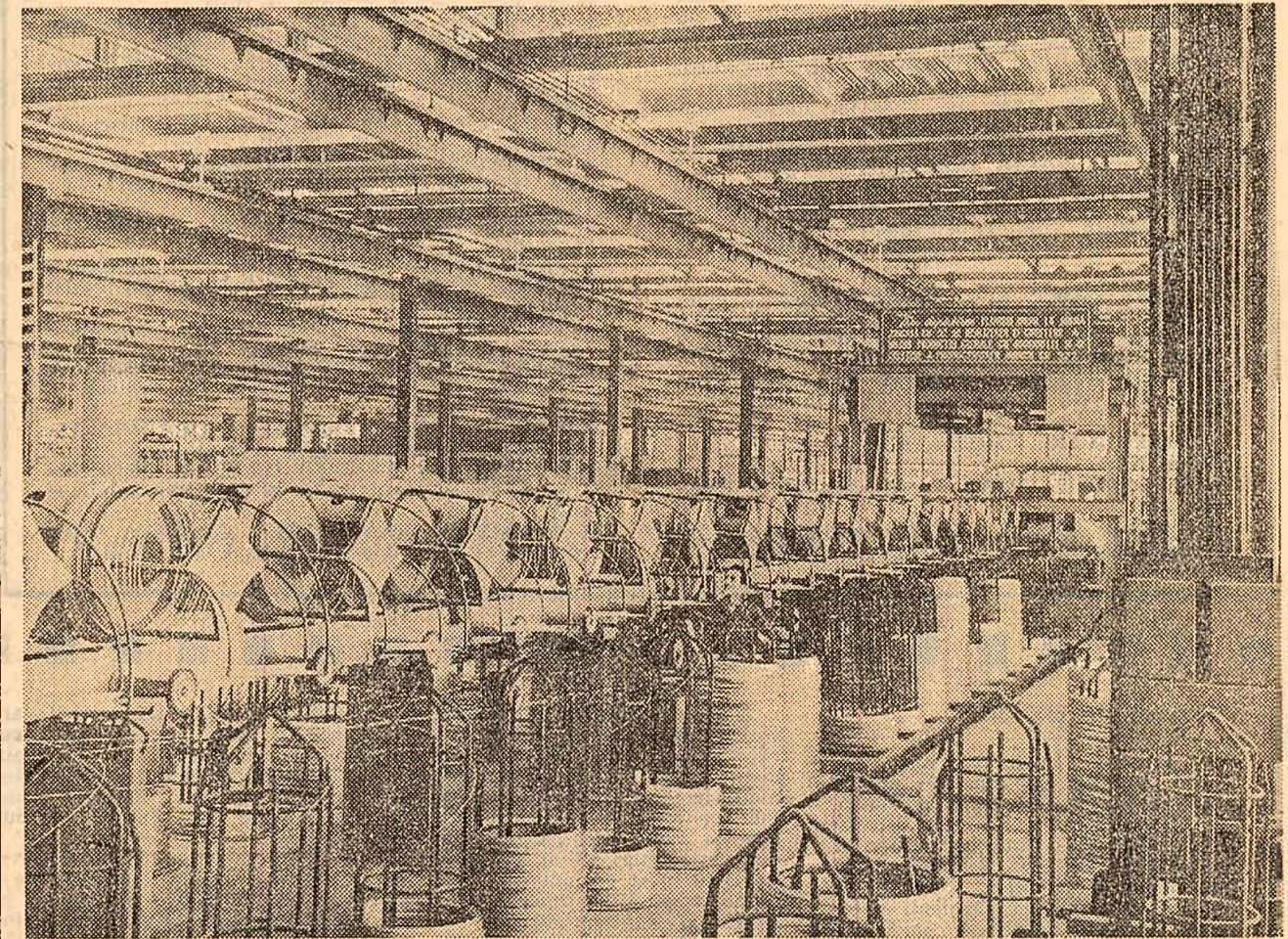
în locurile „cheie”, acolo unde se decidea soarta producției, cei de la aprovizionare au rămas practic nesupravegheați și au lucrat, deseori, după bunul lor plac. - Vorbeați și de deficiențe disciplinare... - Tocmai intenționam să spun că îndeplinirea planului a fost

LA EXPLOATAREA MINIERĂ ILBA

Falsă preocupare pentru organizarea științifică a producției și a muncii

determinată și de numărul mare al absențelor nemotivate: 3 553 om/zile în 6 luni. Deși s-au luat unele măsuri, numărul celor cerțați cu disciplina este încă mare și, în această privință, mai avem de făcut. Intervine apoi slaba asistență tehnică acordată de unii maistri. Din 18, doar trei sînt scizurati, restul fiind recrutați din rîndul minerilor mai vechi, cu oarecare experiență în muncă. În

majoritatea activității, ca planurile întocmite sînt conțină cele mai eficiente măsuri pentru redresarea unității. Din păcate nu s-a procedat în acest mod. Multitudinea de scripțe despre care vorbim cuprind într-adevăr probleme însemnate, dar au scăpat cele esențiale. De aceea, am luat întreg setul de hîrți și am venit cu el la Baia Mare, cerînd părerea unui

Uzina de sîrmă din Buzău

Foto: Agerpres

Disciplina muncii pe șantier

(Urmare din pag. 1)

aici s-a făcut o cronometrare a folosirii timpului de lucru. Ce s-a constatat? Că numai prin înțelegerea lucrului zilnic cu o jumătate de oră mai tîrziu și terminarea lui mai devreme, se poate pierde într-un an zeci de mii de ore-om, ceea ce echivalează cu construirea a cîtorva sute de apartamente. O asemenea pierdere, corelată cu slaba organizare a lucrării de muncă pe unele șantiere, explică de ce în primele 6 luni din acest an s-a dat în folosință numai 10,4 la sută din suprafața locuibilă prevăzută.

La fel de grea este starea de lucruri - dacă se poate spune așa - la T.R.C.-Oltenia, care de la începutul anului și pînă la sfîrșitul primului semestru nu a predat decît 17,5 la sută din suprafața locuibilă inclusă în plan. Pe unele din șantierele trustului amintit - așa cum se desprinde din analizele C.S.C.A.S. - și-au făcut loc anumite practici în contradicție cu cele mai elementare norme ale disciplinei muncii ca în cazul șantierului nr. 1-Brazda lui Novac din Craiova. Aici lucrează, de exemplu, Dumitru Curteanu, șef de echipă. Echipa lui obține un indice scăzut în realizarea prevederilor din grafice și se tolează flagrante acte de indisciplină a muncii. Șeful de echipă nu se ocupă de aprovizionarea lucrurilor de muncă, de organizarea cit mai rațională a lucrărilor și... în plus, pleacă de la program, lipsind nemotivat, 2 și chiar 3 ore pe zi. Membrii echipei, tenați de exemplul șefului, îl urmează. Unii dintre ei nu se feresc de a pleca cîteva ore să-și facă cumpărături în timpul programului... Din păcate, astfel de abuzuri se petrec și în echipele conduse de Aurel Răducanu, Nicolae Mihăilescu, Alexandru Antonescu și Dumitru Pojoc. Actele de indisciplină semnalate sînt cu atît mai repetabile cu cît pe acest șantier, alți șefi de echipă dovedesc o înaltă răspundere în conducerea efectivă a lucrărilor. Bunoară, Mircea Sorici,

șef de echipă zidari. Permanent, echipa sa lucrează în ritm viol, din plin și obține realizări în strînsă concordanță cu graficele. Un exemplu similar îl oferă Ștefan Resianu, șef de echipă pe același șantier. De ce conducerea șantierului, organizația de partid nu intervin cu măsuri energice pentru a curma toate încălcările disciplinei muncii, ale programului de lucru, pentru ca experiența și răspunderea de care dau dovadă echipele fruntase să fie lucrate la toate formațiile de lucru?

Recenta hotărîre de partid și de stat indică cu claritate ca ziua de lucru să fie folosită cu înalt randament. Cu alte cuvinte, această necesitate trebuie înțeleasă în sensul respectării riguroase a fazelor procesului tehnologic, cu accent pe calitatea lucrărilor, utilizării cu îndrăzneală a mijloacelor tehnice de pe șantier. Trebuie evitate cu toată seriozitatea lucrările de proastă calitate, ca cele executate la Complexul de creștere și îngrijire a porciilor Palota. Aici, datorită nerespectării graficelor tehnologice, inversării nejustificate a unor operații, unele lucrări s-au făcut numai de dragul de a fi executate. Calitatea a avut de suferit, obținîndu-se o productivitate scăzută și un preț de cost ridicat. Ca urmare, o parte bună din lucrări au fost refăcute și, numai într-o singură lună, cheltuielile de remedieri s-au ridicat la peste 100 000 lei. Dar o mostră de încălcare a fluxului tehnologic se constată și la Complexul de creștere și îngrijire a porciilor de la Pitești. Construcția drumurilor de acces la îngrășătorie a fost atacată mult prea tîrziu, cînd, de fapt, cu aceasta trebuia să se înceapă... A devenit acută și problema aprovizionării cu apă. Forarea puturilor de mare adîncime n-a început mult timp și apa se aducea cu sacua de la cîțiva kilometri. Culmea nefirescului, obiectivul era mult avansat, iar executarea lucrărilor pentru organizarea de șantier se afla într-o fază incipientă. În fiecare din cazurile citate, efi-

ciencia folosirii timpului, a investiției propriu-zise a fost gravată.

Șă abordăm și ultima chestiune, a disciplinei respectării termenelor de predare a unor lucrări, de punere în funcțiune a obiectivelor. Respectarea lor încercăm, finalizăm toate eforturile depuse pentru îndeplinirea cerințelor actuale legate de folosirea timpului de lucru și întărirea disciplinei muncii. Dar, mai întîi, trebuie să se creeze cadrul de acțiune, să existe o rațională escalonare a punerii în funcțiune. Cînd aceasta e ignorată, apar consecințe uneori ireparabile. De pildă, în primele trei luni ale anului, T.R.C.-Oltenia a prevăzută să dea în folosință numai 120 apartamente, iar în celelalte trei trimestre... circa 4 000. Avînd o asemenea sarcină, constructorii nu numai că n-au realizat-o, dar nu au dat în folosință pe 5 luni nici un apartament din planul de stat pe 1967. Un exemplu similar îl oferă și Grupul de șantiere Valea Jiului din cadrul T.R.C.-Hunedoara, T.R.C. Ploiești, Galați, Suceava, ca și nu mai vorbim de gravele rămîni în urmă din orasul și regiunea Bucureștii în acest domeniu. Asemenea situații apar și pe cîteva șantiere industriale. La Fabrica de conserve Caracal, de exemplu, care a avut termen de punere în funcțiune în trimestrul II, unele utilaje absolut necesare sînt prevăzute a fi livrate - datorită refuzului Uzinei mecanice Timișoara - în... trimestrele III și IV. De asemenea, termenul de punere în funcțiune a lucrărilor de alimentare cu apă potabilă (15 august) nu a fost corolat cu cel de date în exploatare (30 iunie) a fabricii amintite. În situații similare se află unele lucrări de la dezvoltarea întreprinderii „Dorobanșii”-Ploiești, instalația de metanol de la Combinatul chimic „Victoria”, Fabrica de motoare electrice Pitești. „Jocul” acesta cu termenele necorelate induce în eroare și, uneori, pune sub semnul întrebării finalitatea eforturilor depuse pentru folosirea timpului, a forței de muncă și mijloacelor tehnice. Desigur, răspunderea principală revine beneficiarilor acestor obiective. De ce? Pentru că nu fac uz de toate prîghiile necesare, în scopul urgentării livrărilor, terminării tuturor lucrărilor care condiționează punerea în funcțiune, și nu fac aceasta deoarece ei înșiși au lacune

în îndeplinirea propriilor obligații. În acest fel se recurge la compromisuri și compensații care periclitează respectarea termenelor finale, cuprinse în hotărîrea de stat, cu putere de lege, care exprimă pînă la urmă disciplina termenelor tocmii de la beneficiarii trebuie să se înceapă, fiindcă ei au cea mai evidentă responsabilitate în domeniul asigurării bunului mers al șantierelor.

Acum, pe unele șantiere - mai ales ale trusturilor regionale de construcții - se simte nevoia forței de muncă calificată. Din păcate, și în acest domeniu se constată unele anomalii. Am la îndemîna graficul ponderii absolvenților școlilor profesionale, de maistri și tehnicieni în comparație cu ponderea producției pe principii constructorii în perioada 1960-1966. Ce se desprinde? Față de o producție de 26,3 la sută, șanturile populare regionale au pregătit o forță de muncă calificată care reprezintă 73,0 la sută din total. În schimb, Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Industriei Metalurgice și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, care au avut o producție de 24,1 la sută, au pregătit numai 9,0 la sută muncitori calificați, 12,3 la sută maistri și 1,6 la sută tehnicieni... Ca urmare, unele organizații de construcții ale anurilor miniere au captat forța de muncă calificată, în defavoarea întreprinderilor de construcții locale. Un muncitor și, mai ales, un bun maestru, șef de echipă se pregătește cu eforturi. De aceea, e nerational ca muncitorii și tehnicienii formați într-o parte să fie reacotați de cealaltă parte. Așa apare fluctuația forței de muncă și cu consecințele ei nefavorabile.

Disciplina muncii și a folosirii timpului de lucru pe șantier are diverse ipostaze. În acest sens, hotărîrea de partid și de stat a indicat jaloanele și sarcinile esențiale. Ele trebuie însă localizate și urmate de alte măsuri - de la respectarea disciplinei de plan de către organele centrale și locale, pînă la șantierele de construcții. În acest domeniu toate forțele se cer concentrare spre obiectivele indicate de hotărîre: folosirea completă și cit mai productivă a timpului de lucru trebuie să se încadreze în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, menită să asigure un revirmament general pe șantierele de construcții-montaj.

specialist în probleme mi. Ion Izvoran, activist la re. nomică a Comitetului regi. ramureș al P.C.R.

- După părerea mea, ne-a tat interlocutorul, planul nu referă la necesitatea atingerii rametrilor proiectați, deși din 15 cînd a intrat în funcțiune, mi. Ilba nu a realizat niciodată capa citățile înscrise în proiect.

- Bine, dar nu s-a discutat cu conducerea exploatarei?

- S-a discutat... Mi se pare totuși că ceva nu e în regulă. Tema-tica trimisă de minister a cuprins indicații precise, în ceea ce privește conținutul parametrilor proiectați cu cei realizați și stabilirea acelor măsuri capabile să ducă la lichidarea oricăror necondcordante.

- Cum se explică atunci lipsa din plan a unor prevederi atît de importante?

- Nu este vorba de simple omisiuni. Acestea sînt deficiențe grave, care au afectat direct producția și perpetuarea lor diminuează energia întregului colectiv.

Într-adevăr, la Ilba se consumă multă energie, dar eficiența ei scade adeseori datorită lipsurii în organizarea muncii. Afirmarea are la bază și discuțiile purtate cu mineri, maistri și ingineri pe diferite orizonturi, cu Ioan Gavau, șef de echipă într-un abataj de pe filonul „Firizan”, Mihai Mîinea, șeful echipei de pe sutorul nr. 2 din sectorul I, cu Augustin Rozsa, șeful unei echipe de pe orizontul III-filonul „Alunș”. Consecințele: de la însoțirea anului și pînă acum 21 echipe de mineri, din 57, nu s-au realizat sistematic planul. Amintim și faptul că la această exploatare timpul efectiv de lucru - de circa 7 ore/schimb - este cel mai mic din acest bazin minier și că o serie de măsuri pentru folosirea lui completă și cit mai productivă au fost eşalonate pînă spre sfîrșitul anului în curs.

De rămîniere în urmă la Exploatarea minieră Ilba nu sînt străine combinatul minier și Comitetul orașenes de partid Baia Mare. Inginerul șef Petru Tomescu ne spune chiar că la o listă cuprinzînd propuneri concrete pentru organizarea conducerii producției, care a fost înaintată combinatului la 28 aprilie a.c., timp de 2 luni nu s-a primit răspuns. La Comitetul regional Maramureș al P.C.R. am aflat că membrii colectivului de coordonare a organizării științifice a producției și a muncii de la combinatul minier nu au îndrumat în permanență colectivele din exploatare, fapt care frînează acțiunea și desfășurarea ei corespunzătoare. Nu în suficientă măsură s-a preocupat Comitetul orașenes de partid Baia Mare de îndrumarea organizațiilor de bază pentru ca acestea să sprijine și să controleze acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii. În schimb, tovarășii din comitetul de partid al exploatarei, de pildă tov. secretar Radu Joian, justifică că „ac sînt tovarășii mari, care nu pot fi învinși”. Este momentul ca Comitetul orașenes de partid Baia Mare să analizeze temeinic ce generează perpetuarea „teoriei fatalității”, precum și lipsurile existente la Ilba, intervenind energie pentru înlăturarea lor, cu măsuri hotărîte. Nu trebuie să se uite că în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii e nevoie să se înainteze cu pași rezezi, cu finalitate - evitînd formalismul și limitarea doar la rapoarte și scripțe.

Ioan VIANGA
correspondentul „Scintei”

LICEELE DE SPECIALITATE după un an de funcționare

După primul an de activitate, colectivele didactice din liceele de specialitate își întocmesc acum primul raport bilanț. Pe lângă succesele incontestabile obținute, ele relevă și câteva probleme, cardinale am putea spune, pentru activitatea de viitor. Iată câteva.

O primă problemă care revine frecvent în discuții este modul de selecționare a elevilor în funcție nu numai de cunoștințele asimilate în școala generală, ci și de aptitudinile pe care acestea le au pentru profesia aleasă. „După părerea mea, actualul sistem de admitere specific liceelor de specialitate — spunea ing. Maria Cotiș, directoarea Liceului industrial pentru industrie alimentară din Sibiu — este deficitar. Ca prim remediu, cred că în programul concursului de admitere ar trebui să se introducă al treilea obiect de examen, în funcție de specificul liceului. Verificarea tinerilor ar fi mai profundă, mai sigură. Posibilități superioare de selecție ne-ar mai putea oferi și o altă măsură: sporirea importanței lucrărilor scrise, adică transformarea acestor lucrări în probe eliminatorii. Cu precizarea, bineînțeles, ca să se facă media tuturor lucrărilor și să fie admisă la oral ce e obținut cel puțin nota 5”. „Introducând o a treia probă în programul concursului — a adăugat prof. Miu Filipoiu, de la Liceul nr. 30 din Capitală — ar trebui să avem grijă ca stabilirea mediei candidaților să nu se facă în modul rigid în care ea se efectuează actualmente la admiterea în liceele de cultură generală. În momentul de față un candidat care obține notele 5 și 5 (scris și oral) la matematică, 5 și 5 la limba română și 10 la istorie, obține media generală 6,66. Un altul care are media 10 la matematică și limba română, iar la istorie primește nota 5, obține media generală 8,33. Ar rezulta deci că diferența de valoare între cei doi candidați ar fi numai de 1,67, ceea ce, evident, nu este convingător. Fiecare mi se pare că o a 5-a notă, pentru că în felul acesta se asigură o mai mare pondere criteriului valoric în selecționarea tinerilor”.

Inițierea noilor școli a făcut necesară recrutarea unui număr important de cadre tehnice din producție pentru predarea disciplinelor de specialitate. O asemenea măsură permite creșterea considerabilă a eficienței procesului de învățământ, asigură profunde legături cu producția. Dar valoarea acestei măsuri ar putea fi incomparabil mai mare dacă ar exista o mai intensă preocupare pentru perfecționarea sub raport didactic a acestor profesori și deci, implicit, pentru continua omogenizarea procesului de învățământ.

— În cercurile profesionale se apreciază adesea că forma cea mai potrivită pentru integrarea deplină în viața școlii și pentru perfecționarea științifico-didactică a educatorilor se identifică în sustinerea examenelor de definitivitate și de grade — a continuat prof. Gută Florea, de la Liceul economic din Pitești. Din păcate, acest lucru nu se realizează cu operativitatea pe care o reclamă prezentul. Cauza rezidă în faptul că instrucțiunile în vigoare, elaborate îndeosebi pentru noile învățăminte de cultură generală, condiționează obținerea gradului definitiv, de pildă, de o vechime de 3 ani la catedră. Dar profesorii la care ne referim au deja o vechime în producție, cunosc toate problemele din cuprinsul unei discipline de specialitate. Sint convins că mijloacele posibilități ca aceste noi cadre didactice să se prezinte cât mai repede la examenul de definitivitate, să zicem, i-ar lega și mai mult de viața școlii, ar cultiva, implicit, un intens climat de autoperfecționare profesională.

— În școala noastră, și cred că nu numai aici, omogenitatea procesului de învățământ se resimte de pe urma caracterului neadecvat al unor dintr-un program de manuale școlare recomandate — este de părere Ion Musat, directorul Liceului economic din Buzău. Bunăoară, aprovizionarea cu manuale școlare s-a făcut cu întârzieri, îndeosebi în ceea ce privește disciplinele de tehnologie a producției.

finanțe și credit, dactilografie ș.a. Sint de acord că timpul scurt în care au fost organizate liceele de specialitate n-a permis elaborarea unor manuale corespunzătoare. Dar nici recomandarea de a fi utilizate cărțile destinate unor școli tehnice nu s-a dovedit judicioasă. Pentru motivul că elevii noștri, absolvenți ai școlii generale, înțeleg destul de greu noțiunile prezentate în aceste cărți la nivelul absolvenților de liceu. Pe de altă parte, unele programe nu sînt suficiente de judicioase corelate. De pildă, un capitol ca cel de tehnologie a metalelor este prevăzut să se studieze în perioada trimestrului I, pe câtă vreme, programa de chimie introduce studiul metalelor în cuprinsul trimestrului al III-lea, cu toate că firesc ar fi ca elevii să cunoască mai întâi chestiunile de chimie referitoare la metale și apoi să poată învia despre tehnologia acestora pe baza proprietăților fizice și chimice învățate înainte.

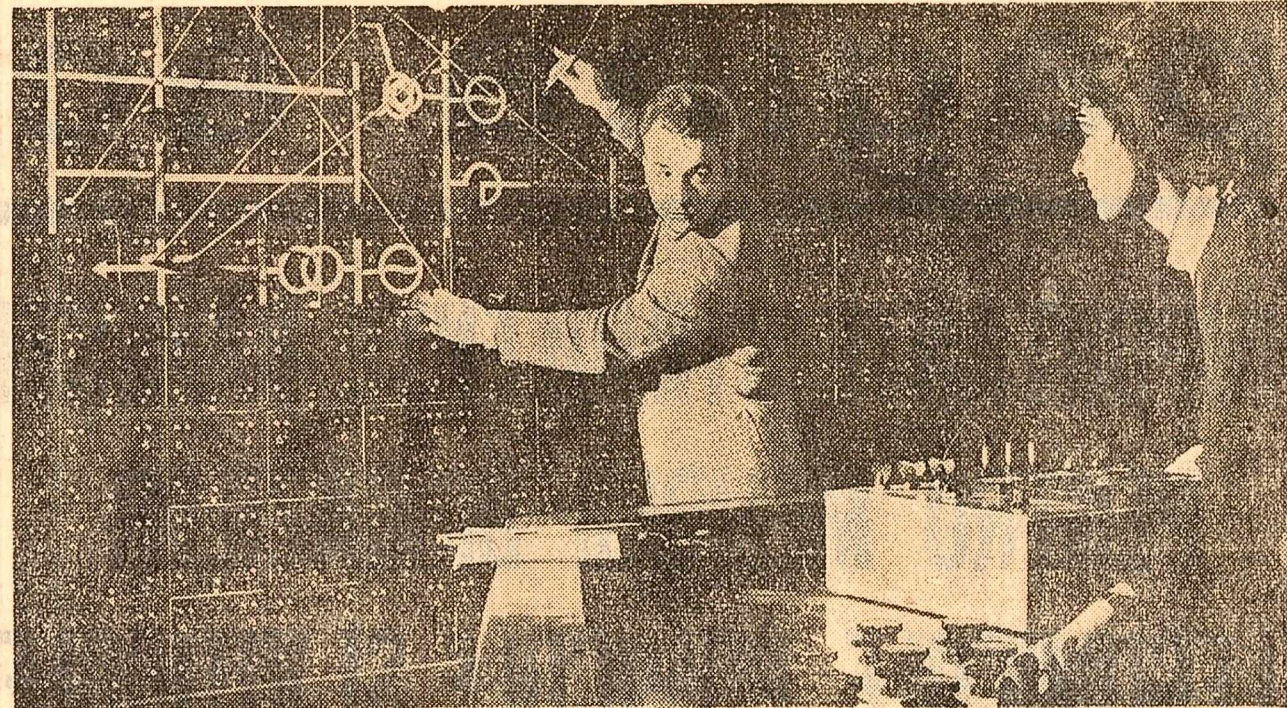
Întrucât elevii liceelor de specialitate au nevoie ca, pe lângă însușirea cunoștințelor teoretice să-și

formeze temeinice deprinderi de muncă independentă, firesc ar fi fost ca latura practică, demonstrativă din cadrul procesului de învățământ să fie beneficiară de multă atenție. Dar întâi ce ne înfățișează, în răspunsul său, ing. Vlad Stan, directorul Liceului industrial foto-bisnuită de demonstrație științifică cuprinde multă rezultate nu pot fi, evident, cele mai bune. Dacă, înființarea, liceele de specialitate n-au putut beneficia de condiții normale pentru efectuarea ororilor de laborator, nici după această dată n-a existat o preocupare sistematică pentru dotarea lor corespunzătoare. La școala noastră, de pildă, avem o singură sală destinată laboratorului, și aceea destul de neîncălzită, astfel încât pentru exemplificarea lucrărilor de chimie „Proprietățile ionilor și reacțiile ionice” am fost obligați să repartizăm câte 12 elevi la o masă de experiențe. Materialul didactic se procură și astăzi destul de greu. De pildă, cînd Mi-

nisterul învățămîntului a elaborat catalogul de material didactic pe anul 1967, urma ca livrarea acestuia să se facă eșalonat, cam 50 la sută în primele două trimestre. Dar primul semestru a trecut și pînă în prezent nu s-a livrat nici un fel de material. Tot astfel, din cei 20 de mii lei pe care Ministerul Economiei Forestiere ni l-a repartizat pentru procurarea de material, n-am putut utiliza decît... două mii, deoarece Baza de aprovizionare a Ministerului învățămîntului ne-a comunicat sistematic că nu dispune de nici un fel de material didactic”.

Am relevat doar câteva aspecte din bogatele bilanțuri care se întocmesc acum în liceele amintite. E firesc ca forurile de învățământ să le studieze și să le completeze atent, să ia măsuri în vederea lichidării tuturor lipsurilor semnalate, pentru ca pregătirea și deschiderea noului an școlar să aibă loc în condiții mult superioare celor recent încheiate.

Mihai IORDANESCU

Într-unul din laboratoarele Facultății de electrotehnică din Timișoara

puncte de vedere

Definind muzica, „un grai în care s-ogîndesc, fără posibilitate de prefăcătorie, însușirile psihice ale omului, ale popoarelor”, George Enescu afirma virtuțile artei sunetelor, nobilitatea ei menire de a dezvălui cu mijloacele specifice ființei artistului și a colectivității din care face parte,

mente și personalități compozitice, de împletire a dezideratelor legate de propășirea societății omenești, de avîntul patriotic al masei. Ar fi de neînțeles, de pildă, patetismul înălțător, meditația gravă a pasiunilor, al suferințelor și canțelor lui J. S. Bach, a creațiilor vocal-

ziste despre afirmarea națiunii au înflăcărat creația școlilor naționale (Chopin, Liszt, Grieg, Dvorak, Verdi, Mussorgski, Korsakov) iar credința în libertatea personală umane a fost exaltată în muzica marilor romantici (de la Schubert, Schumann la Brahms, Wagner și Berlioz) și repercutat adînc în aria secolului nostru.

Ce conștiențe decisive a putut avea asupra revoluționării operei, de pildă, evocarea eroilor legendari în drama muzicală wagneriană,

zica noastră are bogate tradiții de inspirație social-patriotică. Compozitorii precursori din secolul al XIX-lea, ca G. Stăpănescu, G. Dima, I. Mureșanu, Ed. Caudella, C. Dimitrescu, C. Porumbescu, G. Musicescu, D. G. Kiriac, I. Vidu în creația corală au militat pentru realizarea unității naționale, pentru afirmarea spiritului a poporului. Figuri de seamă ale istoriei patriei, aspirății noble, locuri unde a fost conștient eroismul luptătorilor pentru libertate — motive structurale în folclorul anti-otoman, în cîntecul de unire, în cîntecul războiului pentru independență — au inspirat compoziții pline de elan mobilizator, care au înflăcărat conștiința generațiilor de la 1848, 1857, 1877. În perioada modernă de dezvoltare a muzicii noastre, după exemplul artei lui Enescu, lucrări ca Divertisment rustic, opera Hora, oratoriul Constantin Brîncoveanu de S. Drăgoi, suita Priveliști moldovenești și baletele de M. Jora, suita Pogvesti din Crui de M. Negre, creații lirice și coregrafice de P. Constantinescu, opera Alexandru Lăpușneanu de A. Zira au transpus cu forță și originalitate pașii din istoria națională, frumusețea patriei, aspecte ale societății contemporane. Aceste creații împreună cu opera Oedip, sonete, Suite săsească, Impresii din copilăria de Georg Enescu au constituit contribuții hotărâtoare la încheierea profilului atât de caracteristic al școlii noastre naționale.

O GENEROASĂ SURSĂ DE INSPIRAȚIE ȘI DE ÎNNOIRE

de a reda sincer și convingător aspirațiile și idealurile acestora. Expresie a concepției despre lume, a sensibilității caracteristice creatorului și epocii sale, muzica se integrează spiritualității unei națiuni, participă activ la dezvoltarea artei și culturii universale. În aria cuprinzătoare, bogat nuanțată și așezată de viață din care se inspiră muzica, ideile înnoitoare, simțimintele noble, majore, ocupă un loc proeminent. Existența milenară a folclorului, dezvoltarea creației clasice și contemporane confirmă permanența și înflăcărea problematicii de puternic răsănit umanist în cîmpul inspirației muzicale. Adevărul de mai sus, formulat lapidar de Enescu, ni se relevă în procesul complex de conturare a marilor com-

de Vasile TOMESCU

orchestrale ale lui Monteverdi, Gluck sau Haendel, care și-au pus amprente asupra evoluției ulterioare a muzicii, dacă nu le-am considera în lumina marilor mișcări de progres spiritual al omenirii. Optimismul radiat al muzicii lui Mozart și Haydn, dramatismul răscolitor al creației lui Beethoven transpuneau muzical aspirațiile generoase ale iluminismului, ale curentului „Furtună și avînt”, chemînd popoarele să stărnească lanțurile opresiunii feudale. Concepțiile dinamice, entu-

și în poemele epice ale lui Korsakov și a eroilor istoriei în opera realizată a lui Mussorgski I. Cîit de vibrant este redat mesajul patriotic în opera lui Verdi sau în creațiile pianistice ale lui Chopin.

Într-o epocă în care destinele culturii erau confruntate mai mult ca orînd cu destulul vieții și libertății popoarelor, cînd muzica a ajuns la marile răspînit ale evoluției sale, efortul de sondare în substratul social-patriotic a fost răspînit cu rezultate de autentică înnoire și îmbogățire artistică.

Ridicată, o dată cu aportul lui Enescu, Jora, Cuclin, Drăgoi, Andricu, Negrea, Constantinescu, la înălțimea exigențelor artei universale a primei jumătăți de veac, mu-

cinema

- FRUMOASA DIN PADUREA ADORMITA — film pentru copii panoramic: SALĂ PALATULUI (seria de filme) orele 19.30.
- ZODIA FIECAREI — cinemascop: PATRIA — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21, GRĂDINA DOINA — 20,30, GRĂDINA FESTIVAL (completare Omagiul teatrului românesc la 150 de ani de la primul spectacol în limba română) — 20,30.
- COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinemascop: REPUBLICA — 9; 11,30; 14; 16,15; 19,15; 21,30; FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18; 21, FEROVIA — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; EXCELSIOR — 10; 12,30; 15; 17,30; 20,15; MODERN — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15 (la toate completările Omagiul teatrului românesc la 150 de ani de la primul spectacol în limba română).
- PESCARUL DIN LOUISIANA: LUCIFARUL — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21,15; BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21,15 (la ambele completările Trăiască) — STADIONUL DINAMO — 20,15, ARENELE LIBERTĂȚII (completare Trăiască) — 20,15, STADIONUL REPUBLICII — 20,15.
- DRAGOSTEA MEA: CAPITOL — 9,30; 12; 15; 17,30; 20; la grădina — 20,45, GRIVITA (completare Trăiască) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, TOMIS — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; la grădina — 20,30.
- SAPTE BĂIEȚI ȘI O STRENGĂRIȚĂ — cinemascop: GLORIA (completare Omagiul teatrului românesc la 150 de ani de la primul spectacol în limba română) — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA (completare Trăiască) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21, FLAMURA — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.
- GIBRALTAR: CINEMATECA — 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21.
- UN SURSIS ÎN PLINĂ VARĂ: UNION — 15,30; 18; 20,30.
- IERBURI AMARE: DOINA (completare Chemarea vulcanilor) — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.

- MIORIȚA (completare Oaspeții de iarnă) — 16; 18,15; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10,30; CAPADA: FUGA DUSKAI — DIALOG CU STELELE PECTIN — GUSTAV PESIMISTUL — GUSTAV SAHISTUL: TIMPURI NOI — 9 — 21 în continuare.
- VIATA LA CASTEL: GIULEȘTI (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești) — 15; 17,45; 20,30, VOIAGI (completare Soprită) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- OMUL FĂRĂ PASAPORT — cinemascop: DACIA (completare Jucării) — 7,45 — 21 în continuare.
- PE GHEATA SUBTIRE — cinemascop (ambele serii) BUZUȘTI — 15,30; la grădina — 20,15.
- MOARTEA VINE PE PLOAIE: POPULAR — 15,30; 18; 20,30, COTROCENI — 15,30; 18; 20,30 (la ambele completările Orizont științific nr. 4).
- MAIORUL ȘI MOARȚEA — cinemascop: AURORA (completare Unele te gîndiri) — 9; 11; 13,15; 15,45; 18; la grădina — 20,30.
- TIMPUL: MOSILOI (completare De ziua mamei) — 15,30; 18; la grădina — 20,30.
- RELAXEAȚE-TE, DRAGĂ!: COSMOS (completare Tensiune înaltă la Bechet) — 15,30; 18; 20,30.
- BANDA DE LASI: VITORUL (completare A tenenți) — 15,30; 18; 20,30.
- PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinemascop: FLOREASCA (completare Gimnastul) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- MONTPARNASSE 19: RAHOVA — 15,30; 18; la grădina — 20,30.
- JANDARMUL LA NEW YORK — cinemascop: DRUMUL SĂRII (completare Judecata lui Paris) — 15,30; 17,45; 20.
- SPIONUL — cinemascop: PACEA (completare Trezirea) — 15,45; 18; 20,15.
- CASATORIA ÎN STIL ITALIAN: GRĂDINA EXPOZITIEI (completare Mama lui Adrian) — 20,30.
- RIO CONCHOS — cinemascop: GRĂDINA VITAN (completare Păsările dragostei) — 20.
- FANFAN LA TULUIE: GRĂDINA PROGRESULUI PARC (completare În taințele muzeului) — 20,30.
- LA VIRSTA DRAGOSTEI: GRĂDINA LIRA (completare Orizont științific nr. 5/1967) — 20,30.

(Urmare din pag. 1)

„Trăiască Partidul Comunist, tovarăși”, strigau de-a lungul drumurilor noastre oamenii maturi și oamenii tineri, bărbați și femei și pionierii rușii și buclății, cu cravatele lor roșii la gît, cu buzele lor albe ca zăpada. Ce ferăstrău copierie au acești tineri filii ai satelor noastre. Văd în ei pe înșingării noștri de mine, pe medicii noștri de mine, pe istorici și — vreau să sper — și pe poeți, pe romancierii noștri de mine.

„Gîndindu-mă la toate acestea nu mă pot stăpîni să-mi amintesc că pe cînd avea vîrsta lor generația mea n-a ieșit în calea nimănui cu flori, n-a strigat nimănui „să trăiască”, n-a cîntat pentru nimănui, n-a jucat pentru nimănui. Ve-

gii drumului cîntă lăutarii, fir flăcăii și fetele satului joacă vechile jocuri moștenite de la înaintași. Toate chipurile sînt pline de sănătate și de bucurie. Pionierii sună în trîmbițele lor. Sunete de bucurie sînt.

Unii tîrîni au întins mîși mare, în fața porților pe trotuar. Pe mîși se află grămizi de fructe, păsări fripte, purcel, bardoce cu vin. Ne face semn să ne oprim și să-cîntăm gustînd din bucatele lor, bînd din vinul lor.

Entuziasmul a izbucnit din prima clipă în care am luat contact cu oamenii și el a crescut de la sat la sat, de la oraș la oraș. Cineva care ar fi picat între noi din lună ori ar fi venit pe neașteptate dintr-o îndee-

Nu e prima dată că mă gîlesc între oameni mulți, că mă pierd în tălăzura unei mase de mii, de zeci de mii de oameni. A fost o impulsivitate a mea, profundă, a fost comanda așezată a unui înșing, de a mă afla printre oameni, de a căuța multimea, de a mă simți lângă ea, cu ea, în ea. Și în cite împrejurări, de restrînte sau de bucurie, de seninătate sau de mînie, de gemăt sau de chiot, n-am fost decît un trup între o mie, o părticică din sufletul uriaș a o mie de oameni adunați laolaltă. Dar multime ca aceea care îi întîmpină pe conducătorii partidului și statului pe toate drumurile regiunii Bucureștii, multime ca aceea care umple, inundă, copleșește pietele orașelor, curțile și halele întreprinderilor.

drănelii și fermitatea politicii Partidului și acțiunii statului. Dar acum pot observa această legătură în tesutură ei cea mai tainică, acum pot simți permanența și profunzimea ei în manifestarea cea mai directă și cea mai spontană de la om la om. Impresia, niciodată înșelătoare, niciodată desmintită, este a libertății depășite a sentimentului, a naturalității deșvirăsite a comportării. Nici o frînă ceremonială, nici o artificialitate, nici o stîngherie, nici o sfîșicime. O familiaritate încîntătoare, — familiaritate în înțelesul pe care-l dă cuvîntului descendent din „familie”, — nuanțată în cuvîntă, căci relațiile dintre membrii unei familii nu pot fi bazate decît pe cuvîntă, dar cu totul liberă în sentiment. Nimic nu e fals, nimic nu e forțat, nimic nu e excesiv. Îmi ascut privirea, auzul, caut să nu scap nimic: gestul cu care din zidul nesfîrșit al oamenilor, miinle minorescilor, țăranei, se întînd spre secretul general, și gestul cu care acesta le găsește, strîngîndu-le prietenese: un suris din ochi, schimbînd furtiv, peste capete și peste rînduri. Un scurt schimb de cuvînte, despre viață, despre muncă, despre nevoi, cu oricine se găsește în apropierea grupului concuceritorilor. Într-o nelocuită miscare Totul e la locul lui, totul e înesc, parcă cunoscut, parcă așteptat. Și parcă, aș zice, continuat. E aici ceva, care n-a început ieri, și nu se va sfîrși după trei zile. E aici ceva care nu mi se pare a porni dintr-o altă relație omenească și esență sufletească, decît aceea a familiei. Asist la una din acele reuniuni ale membrilor unei familii, pe care destinele individuale i-au risipit care încotro, dar pe care distanța nu i-a înstrîinat, și care se caută printre împrejurările vieții de toate zilele, și se regăsesc din cînd în cînd, uneori mai rar, alteori mai frecvent. Cînd izbutește să se adune la un loc, sentimentul țîșnește liber, dintr-un fond străvechi, dintr-o vatră sufletească pe care anii, distanțele, nu fac decît să o încălzească. Aici, sub ochii mei, nu sînt oameni care se întînesc pentru prima oară, ci oameni care se cunosc de cînd lumea. Spontaneitatea, libertatea, firescul miilor de cuvînte și de gesturi care constituie țesătura și care compune atmosfera înălțătoră, izvorăsc dintr-o țîșnire veche, dintr-o convietuire îndelungată, într-un suflet. E o înfîntare de familie — la dimensiunea de popor.

Îată pe ce categorie de sentiment se întînesc și se întînesc partidului cu masele și se întînesc viu, direct, neobosit, contactul conducătorilor cu poporul, cu tot ceea ce munceste în țara noastră, sub semnul voinței comuniste, al idealului socialismului și comunismului. Această muncă, acest ideal sînt semnul de singur al naștenței la familia poporului nostru, în epoca socialismului.

Au mai existat, oare, vreedată, legături și contacte de familie între conducătorii țării și popor?

Partea a 2-a a articolului în numărul viitor.

SĂNĂTATE ȘI FERICIRE LA TOȚI

nea într-un nor de praf, cu mașina lui, prefectul, se oprea la primărie și porunca primarului și notarului, jandarmilor și vătăsătorii să scoată satul la aratul, la sîmînatul ori la culesul recoltelor boleroșii. Pe urmă pleca mai departe, cu mașina lui, într-un nor gros de praf. A doua zi începea urgia. Cum să-î leși în cale cu flori? Cum să-î strigi urale? Cum să-î dorești să trăiască? După aceea, în altă mașină, învîlînt în alți nori de praf sosea în sat administratorul financiar: „Impozitele! Să plătiți de îndată impozitele că altfel vă vindem tot ce aveți cu toba”. Pleca mai departe, cu mașina lui, învîlînt cu ea și soșirea în alți nori de praf. O doua zi începea urgia. Pînă ce erau casele în fața cărora vătăsătorii satului, flancat de receptor și de jandarm, să nu bată toba. „Ia-î căldarea de mămăligă, ia-î vadră de apă, ia-î tigaia, ia-î lingurile...”. I se lua omului tot iar omul, neputincios, încrucișă mințile. Pîngeau lîngă el copiii gîl pusec, pîngea nevasta cu picioarele goale, negre, crăpate. Omul roștea: „Acum, domnule receptor și domnule jandarm luați-mi și sufletul”. Nu j se lua omului sufletul, pentru că el nu avea nevoie de suflete. Jandarmul se încrucișă. Se încrucișă receptorul. Treceau la altă poartă. Cu ochii plini de lacrimi vătăsătorii băteau toba. Din bătuțul tobei vătăsătorii își cîștiga pîinea... Treceam print-un alt sat. De-a lun-

ogarele și cîmpurile, cît cuprînzii cu privirea nu am mai văzut, nu am mai simțit. Să fie adevărat? Parcă nu e o lună de cînd am văzut-o, la fel de nenunțată, tot atât de în-sufletită, întîmpîndu-mi pe conducătorii pe melegurile regiunii Brașov, pe cîmpia întinsă ca o palmă, lîngă Blaj, a Libertății, în umbra turlelor Brașovului. Și acum vreo două luni, iar am văzut-o, acoperind instalațiile industriale din Ploiești, curgînd printre sondele de pe valea Prahovei, rostogolindu-se spre dealurile Tirgo-viștel. Da, am văzut-o și atunci, și îmi dau seama că numărul și locul nu mai există, că o adăog multimi de aci, de pe malurile Dunării, din orașele și satele Bărăganului, că o văd și o simt în ea, cu senzația amestecătoare că am sub ochii mei întreg poporul român, îmbrățișat cu ochii auzii cu urechea, simțit la umăr și în respirația a douăzeci de milioane de cetățeni ai României socialiste, — ca prin magie, ca într-un vis. Așa am izbucit să înțeleg, să trăiesc, direct nu mijlocit prin gîndire, și aproape nici prin sentiment, unul dintre cele mai grave, mai profunde, mai creatoare fenomene ale orînduirii, ale vieții noastre de astăzi: legătura partidului cu masea, contactul permanent al conducătorilor cu poporul.

Ideea nu mi-e nouă, nu-i e nouă nimănui, tot ștîm că în această legătură stă secretul tuturor biruințelor comunismului, tot ștîm că din acest contact se naște scîntela în-

18,00	— Telecronica economică.
18,30	— Riturul investițiilor în primul semestru.
18,30	— Pentru copii: Ala-Bala.
19,00	— Clubul tineretii.
19,30	— Teledurnalul de seară.
19,50	— Buletin meteorologic.
20,00	— Mari ambaluri.
20,20	— Varietăți în studio.
20,30	— Transmisie înregistrată de la Budapesta.
21,00	— Avangpremieră.
21,15	— Filmul artistic „Insula” — producție a studiourilor japoneze.
22,50	— Teledurnalul de noaptea.

Sesiune de comunicări științifice consacrate „Capitalului” lui Karl Marx

Luni și marți după amiază, la Academia de științe social-politice „Stefan Gheorghiu” de pe lângă C.C. al P.C.R., s-a desfășurat sesiunea științifică consacrată împlinirii a 100 de ani de la apariția volumului I al monumentalei lucrări a lui Karl Marx, „Capitalul”.

Academiei. La sesiune au participat academicieni, cercetători științifici, numeroase cadre didactice universitare. În prima zi a lucrărilor au fost prezentate comunicările: „Unele probleme teoretice ale dezvoltării forțelor de producție contemporane în lumina „Capitalului” — de prof. dr. Ervin Hultra, „Problemele sociologice ale operei lui Karl Marx „Capitalul” — de prof. dr. Mircea Constantinescu, „Capitalul” și unele probleme ale „uale ale receptivității gândirii economice marxiste” — de lector Mihai Dulea, „Probleme ale istoriei românilor în operele lui Karl Marx” — de dr. Nicolae Copoiu. În cea de a doua zi, lucrările s-au desfășurat pe secții. Printre referatele prezentate menționăm: „Locul „Capitalului” în istoria doctrinei economice” de conf. dr. Nicolae Ivanțiu, „Utilizarea teoriei marxiste a valorii în conducerea economiei socialiste” de prof. Ion Rachmut, „Capitalul” lui Karl Marx și economia politică a socialismului” de conf. dr. Aurel Neguciu — la secția economie; „Umanismul în „Capitalul” lui Karl Marx”, de prof. Constantin Borgeanu, „Actualitatea ideilor din „Capitalul” privind raportul dintre tehnică — muncă — om” de Gheorghe Cheșeș — la secția filozofie; „Răspunderea ideilor „Capitalului” și influența lor asupra mișcării muncitorești din România la sfârșitul secolului al XIX-lea” de dr. Gheorghe Dobre, „Capitalul” lui Karl Marx și gândirea românească între cele două războaie mondiale” de lector Petre Lucaci — la secția istorie.

Precizări privind acordarea concediilor de studii

Pentru a înlesni cunoașterea reglementărilor în vigoare, atât de către oamenii muncii care urmează diferite forme de învățământ, cât și de către conducerea întreprinderilor, instituțiilor etc., care trebuie să acorde astfel de concedii, se remintează drepturile privind concediile de studii, potrivit Hotărârii nr. 1052/1962, prin republicarea în Buletinul oficial nr. 58 din 27 iunie 1967, în temeiul H.C.M. nr. 1190/1967.

RECEPȚIE CU PRILEJUL CELEI DE-A 46-A ANIVERSĂRI A REVOLUȚIEI POPULARE MONGOLE

Ambasadorul R. P. Mongole la București, Togocin Ghenden, a oferit marți seara o recepție cu prilejul celei de-a 46-a aniversări a Revoluției Populare Mongole.

Au luat parte șefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la București și membri ai corpului diplomatic.

Au participat Emil Bodnaraș, Leonte Răutu, Iosif Banc, Gh. Gaston Marin, membri ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință și cultură, ziariști.

Cu prilejul celei de-a 46-a aniversări a Revoluției Populare Mongole, ambasadorul R. P. Mongole la București, a rostit marți seara o cuvântare la posturile noastre de radio și televiziune. (Agerpres)

Cronica zilei

SEARĂ CULTURALĂ FRANCEZĂ

Cu prilejul Zilei naționale a Franței — 14 iulie, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat marți, la Casa de cultură a I.R.R.C.S. din Capitală, o seară culturală franceză. Au participat Constantin Flitan, adjunct al ministrului afacerilor externe, Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., oameni de cultură și artă. Erau prezenți, de asemenea, Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, membri ai ambasadei și alți membri ai corpului diplomatic.

Prof. dr. docent G. C. Nicolescu, decan al Facultății de limbă și literatură română din București, a împărtășit impresii dintr-o recentă călătorie în Franța. În continuare a avut loc un recital poetic-muzical la care și-au dat concursul artiștii Zenaida Pally, Petre Ștefănescu-Goangă, Irina Răchiteanu-Șirănu, Mihai Constantinescu, Maria Car-

daș, Corneliu Gheorghiu, Victor Rebențig.

Marți dimineața a plecat în Olanda o delegație de ziariști români, care, la invitația Ministerului Afacerilor Străine olandez, va face o vizită de documentare în această țară.

Delegația este condusă de Ion Găleteanu, director general adjunct al Agenției române de presă „Agerpres”.

La sedul Uniunii Ziariștilor din Capitală a avut loc ieri dimineața o conferință de presă organizată de Asociația Presei Sportive cu prilejul vizitei în țara noastră a președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous (Anglia). Distinsul oaspete a vorbit celor prezenți despre problemele actuale și viitoare ale Federației Internaționale de Fotbal (F.I.F.A.), și a răspuns la numeroase întrebări puse de ziariștii sportivi.

Marți la amiază, președintele F.I.F.A., sir Stanley Rous, a fost primit de președintele Consiliului General al U.C.F.S., Anghel Alexe.

Marți seara, pe aeroportul Băneasa, numeroși artiști ai teatrelor bucureștene și admiratori ai spectacolului de estradă au întâmpinat cu căldură colectivul Teatrului satiric muzical „Constantin Tănase”, care s-a înnapoiat de la Paris, unde a luat parte la cea de-a III-a Olimpiadă de muzică 1967. Spectacolul prezentat de artiștii români sub titlul „Marele muzic-hall din România”, pe scena Teatrului Olympia, s-a bucurat de succes. (Agerpres)

Încetarea din viață a profesorului Garabet Avachian

În ziua de marți, 11 iulie 1967, a încetat din viață profesorul universitar Garabet Avachian, una din personalitățile de seamă în domeniul pedagogiei violonistice din țara noastră, șef de catedră la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”, membru al biroului Consiliului Muzicii din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

(Urmare din pag. 1)

de un număr redus de ore pentru lucrările institutului. Drept urmare piese care a putea fi înfeccionate „în aceeași curte” sînt trimise la Centrul de prototipuri al I.C.T.G.M. care, neîndepunind de turnătorie, le expediază, la rîndul său, la un atelier din... regiunea Ploiești. De acolo, piesele sînt trimise înapoi, la București, de astă-dată o parte chiar la F.M.U.A.B., pentru a fi prelucrate.

Se întâmplă însă și altfel: unitatea productivă și cea de cercetare sînt de la început de acord cu importanța și necesitatea colaborării, dar aceasta numai teoretic. Uzina constructoare de mașini din Reșița s-a adresat Centrului de cercetări tehnice din Timișoara, solicitându-i, încă de la începutul lunii februarie, să studieze, prin măsurători electrotenziometrice, cartelele motoarelor Diesel-electrice — totuși pînă acum nu s-a întreprins nimic. Motivul? Lipsesc... fondurile de deplasare. Credem că ingineri pătrunși de rolul lor nu s-ar fi împiedicat de această situație și ar fi determinat forurile respective să înlăture aceste piedici mărunte. Pe aceeași linie se înscrie și „colaborarea” dintre Institutul de fizică atomică — București și Combinatul siderurgic Humeoara. Încă în 1963, combinatul a cerut Institutului să realizeze o instalație cu radioizotopi pentru măsurarea nivelului la stațiile de gaze.

L.F.A. s-a îndeplinit o obligație contractuală încă în 1963, dar inginerii combinatului au avut nevoie de patru ani pînă au încheiat (recent) devalul estimativ. Avantajul desfășurării prompte a colaborării o demonstrează conlucrarea dintre I.F.A. și Rafinăria din orașul Gh. Gheorghiu-Dej care a solicitat institutului un nivelmetru asemănător. Realizat într-o jumătate de an și aplicat în întreprindere, acesta, în cadrul colaborării cu Institutul de proiectări de instalații petroliere, a cunoscut noi perfec-

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost în general frumoasă, dar ușor instabilă în jumătatea de vest a țării și în regiunea de munte, unde cerul a prezentat înnoirări mai accentuate, iar în cursul după-amiezii s-au semnalat descărcări electrice și averse locale. Descărcări electrice s-au mai produs și în nordul Moldovei. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit, din sectorul estic. La ora 14 temperatura aerului era cuprinsă între 19 grade la orașul Dr. Petru Groza și 29 de grade la Jurilovca. În București: Vremea a fost ușor instabilă, cu cerul parțial noros. Vîntul a suflat potrivit, prezentînd unele intensificări. Temperatura maximă a atins 29 de grade.

Tempul probabil pentru zilele de 13, 14 și 15 iulie. În țară: Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros. Vor cădea averse locale de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară în a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 20 și 30 de grade, local mai ridicate la începutul intervalului. În București: Vreme schimbătoare, cu cerul temporar noros, favorabil aversei izolate de ploaie. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

AVANTAJELE OFERITE DE TRAGEREA AUTOTURISMELOR LOTO DIN 18 IULIE 1967

Participanții la tragerea LOTO din 18 iulie 1967 pot câștiga autoturisme de diferite mărci și capacități în număr nelimitat: Renault 16, Renault 10 Major, Fiat 850 și Trabant 601. Pot de asemenea câștiga premii de valoare variabilă sau fixă în bani. Se efectuează 20 extrageri a câte 80 de numere. Cu 40 lei se poate participa la toate cele 20 extrageri. De reținut că luni 17 iulie 1967 este ultima zi cînd se mai vînd bilete pentru tragerea care are loc marți 18 iulie 1967.

CISTIGATORII CONCURSULUI DE SUBIECTE DE SCENARII PE TEME DE ACTUALITATE

Studioul cinematografic „București” anunță că, în urma selecționării celor 300 de subiecte de scenarii prezentate în cadrul concursului pe tema vieții oamenilor muncii de pe ogoarele și șantierele agriculturii noastre socialiste, au fost acordate următoarele premii și mențiuni: Premiul III — în valoare de lei 3500 — lucrării „Puterea pămîntului”, autor Dumitru Iulian Gheorghiu din Constanța. Două mențiuni (în valoare de 2000 lei fiecare) lucrărilor: „Fata străină”, autor Radu Ciobanu din Deva și „Seara și dimineața”, autor neidentificat. (Pentru identificare rugăm semnatarul motto-ului „Sînt crize ale asimilării noului, care se consumă fără explozii” să ne trimită un nou exemplar însoțit de numele și adresa sa). Subiectele premiate și menționate se consideră achiziționate de către studio.

DUNAUVÁROS AZI

Purtăm încă în noi imaginea elegantelor poduri ce îmbrășează Dunărea, cînd, după câteva ceasuri de drum, ne-am fi născut din nou cu valurile ei cumini.

Aici, la aproape două sute de kilometri de Budapesta, bătrînul Danubiu și-a așezat, pe umărul său stîng, o nestemată: orașul Dunaújváros. Un oraș alt de linărc încît cartografi abia au apucat să-l însemne pe harta Ungariei.

Prima filă din istoria lui a fost scrisă în anul 1950. La chemarea partidului, cîteva mii de tineri se uniseră în brigăzi și, alături de ingineri, tehnicieni, de muncitori calificați, au pornit o muncă aspră dar plină de bucuria u-

Produția urmează și ea o linie ascendentă. Se realizează anual circa 700 000 de tone de fontă, 600 000 de tone de oțel de coac, 500 000 de tone de oțel, 500 000 de tone de cupru, 500 000 de tone de aluminiu. În ansamblul economic al Ungariei.

În combinat, ne-am oprit mai îndelung la secția oțelărie. Suvaoice de metal șișneau cu scîlpîri de artificii. Cuptoarele (patru la număr) ba se cutremurau în cocoul metalului topit, ba se linișteau, așa cum se înțelege după elaborarea fiecărei șarje. Aici pe o platformă, l-am fi născut pe unul dintre cei mai cunoscuți oțelari ai combinatului. Pe seful de brigadă Nics János. Ne-a vorbit cu

studii la cursurile școlare și fără frecvență. Există un plan întocmit pe o durată de 5 ani, timp în care toți salariații ce nu au împlinit vîrsta de 40 de ani trebuie să-și completeze cele 8 clase de școală generală. 700 de muncitori urmează școlii medii și școlii superioară de metalurgie, iar 100 sînt înscriși la diferite facultăți.

Spuneam că Dunaújváros are o istorie tinăra. Dar pînă unde pînă la aceste istorii cuprind destule fapte remarcabile din viața orașului. În ultimii ani, potențialul economic a fost întregit cu o fabrică de confecții și una de celuloză, cu o întreprindere pentru producerea de elemente prefabricate pentru construcții (circa 1 000 de apartamente anual). În prezent, pe planșele proiectanților prind contururi tot mai precise încă două fabrici: una de hîrtie și una textilă. Oficialitățile orașului ne-au promis că nu va trece mult timp pînă cînd peste 1 000 de muncitori, ingineri și tehnicieni își vor lua în primire lucrurile de muncă în noile întreprinderi.

Preocuparea de a asigura locuitorilor orașului accesul la cultură, condiții de viață tot mai bune, și-a găsit concretizarea în ridicarea a numeroase edificii social-culturale. Cele 10 școli de cultură generală, liceele economice și industriale, o școală de muzică, o școală superioară de metalurgie, cinematografele, modernă casă de cultură, constituite o bază bună în eforturile pentru îmbogățirea spirituală a localnicilor.

Dezvoltarea ascendentă a orașului se înscrie în contextul plin de substanță al transformărilor economice și sociale petrecute în țara noastră și prietenă — Republica Populară Ungară.

nor împliniri durabile. Mii de tractoare, de buldozere, excavatoare și unelte de mină au început să răscolească vîrta unui sat în care viața, parca o boală, se opriese într-un îndelung popas. Sub pulbera de praf de cărămidă și ciment, un furnicar de oameni și mașini își încrușau fără întrerupere drumurile. Și din această cloccitoare mișcare s-a născut un marc combinat siderurgic, iar o dată cu el un oraș modern cu 45 000 de locuitori.

De pe terasa unei școli încercăm să identificăm, cu ajutorul gazdilor, principalele construcții industriale ale orașului. În fața noastră se desfășura geometria înedită a frumuseții cetății: oșuri a căror verticală măsurau zeci de metri, străzi largi și drepte încadrate de clădiri albastre, sau verzi sau galbene, magazine moderne, parcuri și fîntini artizane.

Toate proaspete, într-o perfectă armonie, spre lauda celor ce le-au dus.

Firește, adevărata mîndrie a orașului Dunaújváros este combinatul siderurgic. Construit pe o suprafață de aproape 300 de hectare, acest complex industrial își mărește an de an capacitatea de producție. În fabrica constructoare de mașini, la cele două furnale (de 700 și 800 mc), în oțelăria Martin, uzina electrică, secția de produse refractare, blocurile pentru imobilizarea cărbunelui și la cele două laminatoare de tablă lucrează peste 11 000 de muncitori, ingineri și tehnicieni.

Președintele Adunării Naționale a Coastei de Fildes, Philippe Yace, s-a declarat marți de acord cu propunerea ca reprezentanți ai țării sale să se întîlnească pe un teritoriu neutru cu reprezentanți ai Guineei pentru a face un schimb de prizonieri. În Coasta de Fildes sînt deținuți de la 27 iunie ministrul de externe și alți diplomați guineezi, al căror avion a aterizat forțat în cursul unei furtuni pe teritoriul acestei țări. Guineea, la rîndul său, a reținut pe cîțiva dintre cetățenii originari din Coasta de Fildes, aflați pe teritoriul său.

Schimb de prizonieri între Coasta de Fildes și Guineea

Președintele Adunării Naționale a Coastei de Fildes, Philippe Yace, s-a declarat marți de acord cu propunerea ca reprezentanți ai țării sale să se întîlnească pe un teritoriu neutru cu reprezentanți ai Guineei pentru a face un schimb de prizonieri. În Coasta de Fildes sînt deținuți de la 27 iunie ministrul de externe și alți diplomați guineezi, al căror avion a aterizat forțat în cursul unei furtuni pe teritoriul acestei țări. Guineea, la rîndul său, a reținut pe cîțiva dintre cetățenii originari din Coasta de Fildes, aflați pe teritoriul său.

SPORT

S-a încheiat Concursul internațional de tir de la Tunari

La poligonul Tunari s-au încheiat ieri întrecerile „Dinamoviadel” internaționale de tir. Proba de pistol calibrul mare a revenit sovieticului E. Raskazov cu 591 puncte, urmat de Lucian Giușcu cu 587 puncte. Pe echipe locul întâi a fost ocupat de Dinamo Moscova. Echipa Dinamo București, situată pe locul doi, a realizat 2 328 puncte, rezultat superior cu 18 puncte recordului național. La armă standard 3x20 focuri a câștigat Marin Ferecutu

cu 572 puncte. În aceeași probă, la juniori, pe primul loc s-a situat cehoslovacul Alb — (560 p.), secondat de Veronica Stroe (559 p. — nou record republican de juniori).

Clasamentul general pe echipe: 1. Dinamo Moscova; 2. Dinamo București; 3. Doza Budapesta; 4. Gwardia Varșovia; 5. Ruda Hvezda Praga; 6. Dynamo Berlin; 7. Spartak Sofia.

INTRE 18 ȘI 23 IULIE

Balcianada de tenis la București

După cum s-a mai anunțat, la București, între 18 și 23 iulie, se vor desfășura întrecerile Balcianadei de tenis, la care vor participa unii dintre cei mai valoroși jucători din Iugoslavia, Bulgaria, Grecia, Turcia și România. Printre participanți se numără valoroșii jucători iugoslavi Jovanović, Pilić, bulgarul Ciuparov, grecul Kalogeropoulos, reprezentanții țării noastre Ion Tiriac, Ilie Năstase și alții.

Anul trecut, la Zagreb, Balcianada de tenis a fost cîștigată de selecționata României. Și la această ediție tenismanii români sînt dornici de a se comporta la înălțimea așteptărilor. În general jucătorii noștri au avut o comportare bună cu ocazia ultimelor turnee internaționale la care au participat. Ilie Năstase a cîștigat luni turneul internațional de la Travemunde (R. F. a Germaniei), învingîndu-l în finală cu 6-4, 6-3, 6-2 pe danezul Jan Leschly. Năstase și Tiriac au terminat învingători la dublu, întrecînd cu 6-3, 6-2, 6-4 pe suedezi Carlstein-Holmstrom. După turneul de la Travemunde, cei doi tenismani români vor participa la competiția internațională de la Düsseldorf.

BOX

DINAMOVIȘTII S-AU INTORS DIN ITALIA

Echipa de box Dinamo București și-a încheiat turneul întreprins în Italia evoluînd la Civita Vecchia, în compania unei selecționate în care au figurat și 5 pugiliști ai lotului italian. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 12-8. Din rîndul boxerilor bucureșteni s-au remarcat Davidescu, Ghiță și Olteanu, care au terminat învingători. Bădoiu și Ene au obținut decizii egale.

Echipa Dinamo București s-a întors marți la București, în cadrul turneului întreprins în Italia, boxerii dinamoviști au obținut două victorii, pierzînd un singur meci la Civita Vecchia.

Bravo „mușchetarilor”

Știrea că la Montreal, în cadrul campionatelor mondiale de scrimă, echipa masculină de floareți a României a cucerit titlul suprem bucură născut de mult pe iubitorii sportului nostru, pe toți cetățenii patriei. Acolo, în inima Canadiei, la mii de kilometri depărtare, florețiștii noștri, făcînd dovada unor calități remarcabile, au obținut o victorie ce le face cinstite nu numai lor, ci și țării noastre românești. Firește, după o serie de rezultate nesatisfăcătoare obținute în unele sporturi ca fotbalul, stralucita performanță a florețiștilor vine să demonstreze că seriozitatea, perseverența, pasiunea, depusă deopotrivă la antrenamente și în competiții fac posibil orice mare rezultat.

Ediția din acest an a „mondialelor” de scrimă, recunoscut în unanimitate specialiștii, se înscrie ca cea mai dificilă din istoria competiției. Niciînă în cele 31 ediții anterioare nu s-au prezentat la startul vedetelor scrimii mondiale sportivi atît de valoroși și în număr atît de mare (peste 300 de concurenți), ca acum, la Montreal, această desigur a creat un plus de dificultate pentru fiecare dintre participanții angajați în lupta pentru cucerirea medalțiilor.

Cum au reușit sportivii noștri ca într-o asemenea companie să se acopere de glorie? Din relațiile trimisilor speciali ai ziarilor și oțelurilor de presă din toată lumea reiese că în comportarea românilor caracteristică au fost: constanța evoluției, nivelul tehnic ridicat, combativitatea și puterea luptă, voința nemăsurată. Formația noastră s-a prezentat bine pregătită, cu o omogenitate perfectă — condiții absolute necesare pentru obținerea de succese în astfel de turnee.

E adevărat, înaintea începerii întrecerilor, florețiștii români nu figurau pe lista protagoniștilor, palmaresul lor la „mondialele” anterioare nu cuprîndea decît ocuparea locurilor V-VI în întrecerile individuale și pe echipe. Deși prezenți doar ca „outsideri”, scrieștii noștri și-au mobilizat încă de la început întreaga lor capacitate tehnică și dorința de a învinge. După ce s-au calificat în rîndul „celor 9”, au început atacul pentru cucerirea titlului Victoriei din sfîrșitul de finală, asupra Franței, a fost considerată ca o primă mare surpriză. Intr-adevăr, florețiștii francezi sînt binecunoscuți pe plan

mondial. Acestei mari surprize români aveau să-i adauge o nouă și răsunătoare victorie: în semifinale, după o luptă epuizantă, ei învingeau redutabila echipă a Poloniei, fostă în repetate rînduri candidată directă la supremația floretei masculine. Polonezii au făcut totul pentru a nu-și dezminți faima, dar scrierii noștri nu s-au dat bătîți. Iată-i deci calificăți în finală, alături de reprezentativa U.R.S.S., deținătoarea titlului la ultimele opt ediții ale campionatelor lumii. Întrecerea aceasta decisivă a prilejuit dispute care au entuziasmat mîile de spectatori din tribunele sîmbi de sport a Universității din Montreal. După un start fulgerător (cinci victorii consecutive), scrierii noștri erau pe punctul de a fi egalați. Ei nu și-au pierdut însă calmul. Dinprotori, dondind și mai multă voință, putere de luptă, au apelat la ultimele resurse de energie. Și rezultatul îl cunoașteți: au obținut titlul suprem după o comportare strălucită, în deplină aplaudată.

Referindu-se la această mare victorie a scrimii noastre, trimisul special al agenției „France Presse” remarcă, într-un amplu comentariu: „Românii s-au prezentat surprinzător de bine, reușind să-și întrecă vîrsta și pe florețiștii sovietici, ani de-a rîndul deținuți ai titlului suprem”. Iar ziarul sovietic „Trud” preciză: „Cele mai fierbinți aplauze le-au primit scrierii români, care s-au comportat în mod strălucit de-a lungul întregului campionat, devenînd pînă la urmă prima arde campioni mondiali”.

Noilor campioni ai lumii, florețiștii români Ionel Drîmbă, Tănase și Mureșanu, Iuliu Falb, Mihai Tiu, St. Ardeleanu (rezervă), ca și antrenorii lor le transmitem cele mai calde felicitări. Ei au datorat să-și perfecționeze necontenit măiestria, să mențină prestigiul scrierii românești, al sportivului în general, dondind prin această că în viitor orice mare rezultat le va putea fi la îndemînă. Fără îndoială, comportarea remarcabilă a „mușchetarilor” noștri, modul în care și s-au pregătit, pot fi luate ca exemplu de toți sportivii noștri franceși. Prin perseverență și conștiinciozitate la antrenamente, prin dorința continuă de a-și perfecționa tehnica, prin hotărîrea neclintită de a apăra cu cinste culorile țării se pot obține succese de prestigiu internațional.

Ion DUMITRIU

